



۲ تاکنون ۴۱ زائر بیمار ایرانی به کشور اعزام شده‌اند



۳ گزارشی از بیمارستان حجاج ایرانی در مدینه

■ Sun 19 October 2014 ■ zaer93@hajj.ir ■ Zaer Issue ■



مسیر جدیدی برای زندگی



خبرنامه

۹۳

توبه، بازگشت به آسمان / ۱۰
زائر و امیدواری به خدا / ۸
تکاتی برای نوشتن / ۷

رهنمود



ادعیه زیارات و قرآن

اسلام به امت اسلامی و حکام اسلامی عزت و قدرت و شجاعت می‌بخشد تا بتوانند اقدام کنند، بفهمند و راهشان را ببینند.

حج فرصت بزرگی است که این حقایق و حقایق فراوانی از این قبیل - که به برکت معرفت اسلامی و هدایت اسلامی در اختیار ما ملت مسلمان ایران است - در اختیار افکار عمومی مردم دنیا گذاشته شود و آن‌ها بیدار شوند. خیلی از دل‌های دنیای اسلام بیدارند؛ باید احساس کنند که در سرتاسر جهان اسلام، فکر آن‌ها طرفدار دارد تا تجرات و شهامت و شجاعت لازم را پیدا کنند.

همه‌ی این‌ها در سایه‌ی معنویت حج است؛ از معنویت حج و بهره‌برداری از مفاهیم عالی ادعیه و زیارات و آیات کریمه‌ی قرآن غفلت نکنید. هر چه می‌توانید، از این ذخیره‌ی عظمی استفاده کنید. این شاء الله با دست پُر از این سفر برگردید.

بیانات در دیدار کارگزاران مراسم حج
۱۳۸۱/۱۰/۲۵

آغاز تولید گاز از میدان مشترک ایران و انگلیس در دریای شمال

نفت ایران در دریای شمال موسوم به میدان رهوم پس از ۴ سال تعطیلی به دلیل تحریم‌های غرب علیه ایران آغاز می‌شود.

پیش‌بینی می‌شود که تولید از میدان رهوم که ۴ تا ۵ درصد از تقاضای بریتانیا را پیش از تعطیلی آن تامین می‌کرد، در تعطیلات آخر هفته



میلادی (شنبه و یکشنبه) از سر گرفته شود.

■ سخنگوی شرکت بی‌بی‌گفت: تولید گاز از میدان گازی رهوم مشترک بین این شرکت و ایران در دریای شمال در هفته جاری آغاز می‌شود. آغاز تولید گاز از میدان مشترک ایران و انگلیس در دریای شمال به گزارش ایرنا از خبرگزاری رویترز، سخنگوی شرکت بی‌بی‌انگلیس اعلام کرد: تولید دوباره از میدان گازی مشترک بی‌بی و شرکت ملی

تأکید دولت بر افزایش بودجه وزارت آموزش و پرورش

■ معاون برنامه ریزی و نظارت راهبردی رییس جمهور گفت: وزارت آموزش و پرورش در سال ۹۴ بیشترین رشد بودجه را در بین دستگاه‌های



اجرای خواهد داشت.

آقای نوبخت در همایش تکریم از خیرین مدرسه‌ساز افزود: بودجه وزارت آموزش و پرورش امسال ۲۶ درصد رشد پیدا کرده است در حالی که امسال به طور میانگین کمتر از ۱۰ درصد رشد بودجه در دولت داشتیم.

وی اضافه کرد: دولت آمادگی دارد طرح‌هایی که قابلیت اتمام آن در سال ۹۳ باشد؛ صد درصد اعتبارات آن را تخصیص دهد.

آغاز نخستین المپیاد ورزشی درون مدرسه‌ای



■ نخستین المپیاد ورزشی درون مدرسه‌ای در دبیرستان ماندگار البسز آغاز شد. آئین گشایش نخستین المپیاد ورزشی درون مدرسه‌ای با حضور

وزیران آموزش و پرورش و ورزش و جوانان در نخستین روز از هفته تربیت بدنی برگزار شد. در این مراسم که با حضور دانش‌آموزان دبیرستان البرز برگزار شد از تمیر یادبود المپیاد رونمایی و از دانش‌آموزان مدال‌آور در مسابقات آسیایی اینچئون و المپیک نوجوانان قدر دانی شد. وزیر آموزش و پرورش در این مراسم گفت: در سند تحول نظام آموزشی کشور شش ساحت تربیت علمی، اعتقادی و اخلاقی، هنری و زیبانشناختی، حرفه‌ای و اقتصادی، اجتماعی و سیاسی و تربیت جسمانی و بدنی پیش‌بینی شده است.



زیارت شهدای احد به نیابت از امام خمینی

زائران کاروان کریم اهل بیت (ع) به نیابت از امام خمینی (ره)، ۱۱ شهید منتسب به زائرین کاروان و ۱۹ شهیدمنتخب تحت عنوان همسفران آسمانی با حضور در منطقه عملیاتی احد با حضرت حمزه سیدالشهدا و سایر شهدا تجدید میثاق کردند تا با عمل به سیره آنان راهشان را احیا و نامشان را زنده نگه دارند. عوامل اجرایی حج ۹۳ از جمله؛ مدیران کاروانها، روحانیون، پزشکان و زائران می توانند اخبار و اطلاعات مربوط به کاروان های خود قبل از سفر حج و حین سفر، خطرات و اتفاقات مهم، تصاویر ویژه از زیارات و غیره را برای انتشار در پایگاه حج ارائه دهند.



بازگشت ۱۴ هزار حاجی

بازمی گردند. بنابراین گزارش، ۶ کاروان از استان خوزستان، ۵ کاروان از تهران، ۴ کاروان از زنجان و همین میزان نیز از اصفهان، خراسان رضوی، یزد و آذربایجان شرقی نیز هر کدام دو کاروان و قم و کاشان و لرستان و خراسان شمالی نیز هر کدام یک کاروان به میهن اسلامی بازمی گردند. انتقال حجج ایرانی که از ۱۷ مهر آغاز شده است و تا ششم آبان ادامه خواهد داشت

با محاسبه خروج ۳۲ کاروان تا پایان وقت روز گذشته از سرزمین وحی شب گذشته فقط ۶ هزار و ۸۷۱ حاجی ایرانی در مکه مکرمه حضور داشته اند در حالی که ۱۵ هزار و ۷۵۹ حاجی در مدینه منوره اقامت دارند و تاکنون ۴۱ هزار حاجی به ایران اسلامی بازگشته اند... امروز یکشنبه ۲۷ مهرماه ۳۱ کاروان از سرزمین وحی وارد جمهوری اسلامی ایران خواهند شد که از این تعداد ۲۱ کاروان از مدینه منوره و ۱۰ کاروان از مکه به جده و سپس به ایران

کاهش سهمیه حج سال آینده هم اعمال خواهد شد

روند کاهش تعداد حجج کشورهای مختلف جهان در موسم حج آینده (حج ۹۴) هم ادامه خواهد یافت.

بندر بن محمد حجار وزیر حج عربستان از ادامه کاهش تعداد حجج در موسم حج سال آینده خبر داد.

حجار تاکید کرد: تصمیم مقامات سعودی مبنی بر کاهش بیست درصدی حجج خارج از عربستان و کاهش پنجاه درصدی حجج داخل این کشور در موسم حج سال آینده (۱۴۳۶ ق) هم اعمال خواهد شد.

وزیر حج عربستان اعلام کرده است: روند کاهش تعداد حجج زمانی متوقف می شود که مرحله سوم طرح توسعه صحن طواف در مسجدالحرام هم به پایان برسد.

حجار در نشستی با معاونان و مدیران وزارت حج عربستان بر ضرورت تهیه طرح های عملیاتی وزارت در چارچوب آمادگی زود هنگام برای موسم حج سال ۱۴۳۶ هجری قمری برای تصویب آن و تلاش برای اجرای مفاد آن تاکید کرد که شامل استقبال از حجج در منافذ و گذرگاه های زمینی، دریایی و هوایی و انتقال واسکان در مکه مکرمه و مدینه منوره و مشاعر مقدسه و اعزام به جمرات و هماهنگی با طرف های دیگر تا مرحله خروج و بازگشت به کشورهایشان و همچنین نظارت بر تمام شرکتهایی می شود به حجج خدمات رسانی می کنند.

حجار بر اجرای کامل طرح مسیر الکترونیک برای حجج خارج از عربستان پس از اجرای مرحله نخست آن در موسم حج امسال تاکید کرد و از همه دفاتر امور حجج و شرکتهای مربوطه خواست استفاده از این طرح را آغاز کنند.

وی با تاکید بر ضرورت رفع هر گونه موانع پیش روی طرح الکترونیک خواستار ارائه خدمات متمایز به حجج با دو ویژگی سرعت و دقت و نوسازی برنامه های مربوط به حجج شد.

حجار با درخواست از مقامات مسئول برای خارج کردن دفاتر نهادها و سازمان هایی از مشعر منا که مسئولیتی در خدمات رسانی مستقیم به حجج ندارند، تاکید کرد با خروج این نهادها، فضای بیشتری برای حجج فراهم می شود.

تاکنون ۴۱ زائر بیمار ایرانی به کشور اعزام شده اند

از ابتدای آغاز خروج زائران ایرانی از عربستان، ۴۱ حاجی بیمار به کشور بازگردانده شده اند. مرکز پزشکی حج و زیارت این آمار را اعلام کرد. برای برخی از این بیماران در داخل هواپیما تخت زده شده که معنای آن به کار گرفته شدن حدود ۷ تا ۹ صندلی است. هم اکنون در مجموعه مکه و مدینه، چهار نفر در بیمارستان های سعودی بستری اند و ۱۳ نفر در بیمارستان های ایران. با وجود ثابت بودن تقریبی میانگین سن حجج در چهار سال اخیر، تعداد کل بستری ها تا امروز، حدود ۴۰ درصد نسبت به سنوات قبل، کاهش نشان می دهد. این کاهش را در حوزه های دیگری نظیر ویزیت های تخصصی، پاراکلینیک و خدمات سربایی هم می توان مشاهده کرد. تاکنون ۱۴ زائر ایرانی در تمتع ۹۳ هم در گذشته اند، ۱۱ مورد در مکه و سه مورد در مدینه. از این تعداد شش نفر مرد و هشت تن نیز زن هستند. این میزان هم نسبت به سال های گذشته با کاهش قیل توجهی روبه رو بوده است. آمبولانس های بیمارستان های مکه و مدینه نیز از ابتدای آغاز عملیات تاکنون بالغ بر ۶۰۰ مورد ماموریت به آنجا رسانده اند. بیمارستان مکه تا روز دوشنبه این هفته و بیمارستان مدینه تا سه شنبه هفته بعد مشغول خدمت رسانی به حجج ایرانی اند.

یک آمار از خروج حجج کشورهای اسلامی از سرزمین وحی

ابوالعری مدیر فرودگاه جده تاکید کرد برنامه خروج حجج و بازگشت آن ها به کشورهایشان از طریق فرودگاه جده تا ۱۵ محرم الحرام آتی ادامه خواهد یافت.

ابوالعری مدیر فرودگاه جده تاکید کرد برنامه خروج حجج و بازگشت آن ها به کشورهایشان از طریق فرودگاه جده تا ۱۵ محرم الحرام آتی ادامه خواهد یافت.

وی افزود تعداد کل حجج خارج شده پس از ادای مناسک حج به بیش از ۵۰ درصد حججی که از طریق فرودگاه جده وارد شده بودند، رسیده است به طوری که تاکنون بیش از ۴۴۰ هزار حاجی با هزار و ۵۴۴ پرواز به کشورهایشان بازگشته اند.

وی افزود حجج مصری تا چهارشنبه گذشته در صدر بیشترین تعداد حججی قرار داشتند که از عربستان خارج شدند به طوری که تعداد آن ها به ۳۲ هزار و ۶۶۴ نفر رسید و پس از آن ها حجج پاکستان به تعداد ۲۹ هزار و ۲۹۶ و حجج ترکیه به تعداد ۲۷۷ هزار و ۲۰۶ نفر، حجج اندونزی به تعداد ۲۳ هزار و ۲۹۳، حجج هند به تعداد ۱۴ هزار و ۴۲ نفر و کل حجج کشورهای دیگر که تا روز چهارشنبه گذشته از طریق فرودگاه جده خارج شدند به ۱۳ هزار و ۸۱۸ نفر می رسد.



بازدید جانشین سرپرست حجاج ایرانی از بیمارستان مدینه

بیمارستان مدینه منوره، بزرگ‌ترین مرکز درمانی حجاج ایرانی است که برای اولین بار امسال مورد بهره‌برداری قرار گرفته است. جانشین نماینده ولی فقیه در امور حج و زیارت به بازدید این بیمارستان رفت. طی دیدار حجت الاسلام والمسلمین سید محمد حسن ابوترابی فرد، دکتر سیدعلی مرعشی رئیس مرکز پزشکی حج و زیارت جمعیت هلال احمر، توضیحات لازم را درباره بخش‌های مختلف این بیمارستان ارائه داد. بازدید از در مانگاه اورژانس، مطب‌های تخصصی، سی.سی.یو، رادیولوژی، آزمایشگاه، انبارهای دارو و تجهیزات و... از جمله بخش‌های این برنامه بود. در پایان، حجت الاسلام والمسلمین ابوترابی فرد خدمت‌رسانی مرکز پزشکی حج را مطلوب و استثنایی توصیف کرد. وی با تأکید بر این که شرایط موجود برای ایجاد تحول در حج بسیار مقتضی است، ادامه داد: باید مسوولان مرکز پزشکی برنامه‌ریزی در این زمینه‌های هم‌چون تغذیه، بهداشت و... را به‌طور جد در تهران پیگیری کنند.

خبرنامه

دوره جدید - شماره ۳۰

۲۷ مهر ۱۳۹۳

۲۵ ذی‌الحجه ۱۴۳۵

19 October 2014

۹۳

گزارشی از بیمارستان حجاج ایرانی در مدینه



بوده و می‌توانسته وضعیت سلامت حجاج را تهدید کند. این نکته ضرورت حضور متخصصان ایرانی را یادآور می‌شود و رایزنی‌های مربوط به استقرار پزشکان اعزام در بیمارستان‌ها را که دکتر مرعشی آن‌ها را نقل می‌کند، متخصص‌ها در طبقات اول هستند و برخی واحدها نظیر سلامت کاروان در طبقه دوم، دکتر مسعود ملکی مسوول این واحد در مدینه می‌گوید که از پزشکان خواسته‌ایم در تمامی مراحل مربوط حضور زائران در هتل‌ها، بر امور بهداشتی آن‌ها نظارت داشته باشند. بحث مربوط به استفاده از ماسک و برنامه‌های مرکز پزشکی در این مورد، موضوعی است که در انبار تجهیزات مورد بررسی قرار می‌گیرد و این آخرین واحدی است که بازدید می‌شود. بیمارستان مدینه خدمات پزشکی خود را تا آخرین روز حضور حجاج ایرانی در این شهر، به آن‌ها ارائه می‌کند.

بناست تا این مباحث در تهران هم پیگیری و دنبال شود. در اتاق ارتوپدی، یکی از مدیران مجموعه‌ها که پیش آسیب دیده، روی تخت نشسته است. دکتر علی رضارحیمی نیا می‌گوید تاکنون تنها سه بیمار در مکه برای انجام امور مربوط به ارتوپدی به بیمارستان‌های سعودی اعزام شده و مابقی کارها همین‌جا انجام شده است. حجت الاسلام والمسلمین سید محمد حسن ابوترابی فرد خاطرهای دارد از دهه چهل که چگونه با دشواری پای شکسته یک حاجی را در مکه در مان کرده‌اند. پزشک متخصص دیگر، چشم پزشک است؛ دکتر بهرام عین‌اللهی که هم در مدینه قیبل بوده و هم در مدینه بعد و همیشه قرآن مقابلش گشوده است. او می‌گوید: تاکنون سه بیمار چشمی به ایران اعزام شده‌اند و برخی تشخیص‌ها و درمان‌های صورت گرفته در بیمارستان‌های کشور میزبان، تا چه نادرست

در شارع علی بن ابی طالب و بعد از هتل فلاح بلازا، پارچه نوشته ساختمان بزرگ مرکز پزشکی جمعیت هلال احمر قابل مشاهده است. در طبقه هم کف در مانگاه اورژانس قرار دارد که در زمان بازدید ما، روی چهار تخت آن بیمارانی حضور دارند. همان‌جا اتاق احیای بیماران قلبی نیز حضور دارد؛ دکتر حجت‌الله روستا مدیر بیمارستان می‌گوید که در دوره مدینه بعد، خوشبختانه تاکنون از این اتاق استفاده‌ای نشده است. پزشک متخصص زنان هم حضور دارد و توضیحاتی به جانشین ولی فقیه در امور حج و زیارت در مدینه بعد می‌دهد که درباره توجهات پزشکان و متخصصان امور فقهی برای حل و فصل مسائل شرعی مربوط به تشریف بانوان است. دکتر سیدعلی مرعشی رئیس مرکز پزشکی نیز اظهار می‌دارد که

آنچه انجامش در مکه و مدینه سزاوار است

جایگاهش را در بهشت بنگرد.

* امام باقر علیه السلام: هر کس که در مکه از جمعه تا جمعه یادر کمتر یا بیشتر از آن ختم قرآن کند و پایان آن روز جمعه باشد، برای او پاداش و حسنات از اولین جمعهای که در دنیا بوده تا آخرین جمعهای که در دنیا خواهد بود، نوشته می‌شود. اگر در روزهای دیگر نیز ختم کند، همین طور است.

انفاق

* امام صادق علیه السلام: مکه، حرم خدا و حرم پیامبر و حرم امیرالمؤمنین علیه السلام است. نماز در آن صد هزار نماز است و یک درهم انفاق در آن برابر با صد هزار درهم است. مدینه نیز حرم خدا و رسول خدا و امیرالمؤمنین صلوات الله علیهما است، نماز در آن ده هزار برابر و یک درهم انفاق در آن ده هزار درهم است. کوفه هم حرم خدا و پیامبر و امیرالمؤمنین علیهما السلام است، نماز در آن همچون هزار نماز است و یک درهم انفاق در آن هزار درهم است.

و یک روز روزه در مکه برابر با روزه یک سال در جاهای دیگر است و کسی که در مکه راه برود، در حال عبادت خداست.

روزه

* پیامبر خدا صلی الله علیه و آله: کسی که ماه رمضان در مکه باشد و همه آن ماه روزه بگیرد و تا آنجا که می‌تواند نماز بخواند، خداوند برای او پاداش صد هزار رمضان در غیر مکه را می‌نویسد و برای او هر روز یک حسنه و هر شب یک حسنه می‌نویسد.

* امام سجّاد علیه السلام: یک روز روزه در مکه، برابر با روزه یک سال در جای دیگر است.

* روزه جهت بر آوردن حاجت در روزهای چهارشنبه - پنجشنبه و جمعه در مدینه منوره نیز مورد تأکید و سفارش است.

ختم قرآن

* امام سجّاد علیه السلام: هر کس در مکه ختم قرآن کند، نمی‌رود تا آنکه رسول خدا صلی الله علیه و آله را ببیند و

نیمی از حجاج ایرانی به میهن اسلامی باز گشتند و نیم دیگر در مکه و مدینه حضور دارند. این روزها ترافیک این دو شهر با کاهش چشمگیری روبروست و حجاج به راحتی می‌توانند در مسجدالحرام و مسجدالنبی حضور بیشتری یافته و از خلوتی آن بهره مند شوند. آنچه در پی می‌آید نکاتی کوتاه درباره آنچه انجامش در مکه مکرّمه و مدینه منوره سزاوار است. در این باره به مواردی چون نماز، روزه و ختم قرآن اشاره شده است که در ذیل به تفصیل آن‌ها را مرور می‌کنیم:

نماز

* امام علی علیه السلام: نماز خواندن در مکه و مدینه برابر با هزار نماز است.

* امام سجّاد علیه السلام: هر کس در مکه هفتاد رکعت نماز بخواند و در هر رکعت «قل هو الله» و «انا انزلناه» و آیه سخره و آیه الکرسی را بخواند، جز به مرگ شهادت، نخواهد مُرد و کسی که در مکه غذا بخورد، همچون روزه دار در شهرهای دیگر است



نشان تعهد

قال الرضا (ع):

إِنَّ لِكُلِّ إِمَامٍ عَهْدًا فِي عُنُقِ أَوْلِيَائِهِ وَ شِعْبَتِهِ وَ إِنَّ مِنْ تَمَامِ الْوَفَاءِ بِالْعَهْدِ زِيَارَةُ قُبُورِهِمْ.

حضرت امام رضا (ع) فرمود:

برای هر امامی، عهد و پیمانی بر گردن دوستان و پیروان اوست و از نشانه‌های وفای کامل به این عهد و پیمان، زیارت قبر امامان است. من لا یحضره الفقیه، ج ۲، ص ۵۷۷.

قرآن، معدن ایمان

قرآن، عصاره همه خوبی‌ها و نیکی‌هاست و ما آدمیان، سخت نیازمند تدبیر و تعمق در آیات هدایتگر آن برای رسیدن به سعادت و نیکبختی هستیم. چه نیکوست که برای شناخت بهتر این عطیه الهی، وصف آن را از زبان کسی بشنویم که به حقیقت شایسته است او را فرزند قرآن، بخوانیم. علی (ع) این پرورش یافته مکتب پیامبر و این قرآن ناطق، کتاب خدا را این گونه برای ما وصف می‌کند:

حضرت امام علی (ع) فرمودند: قرآن روشنایی است که قندیلهای آن خاموش نمی‌شود و چراغی است که افروختگی آن خاموش نمی‌گردد و فرو نمی‌نشیند و دریایی است که عمق آن پیدا نمی‌گردد، و راهی است که سیر در آن گمراهی ندارد، و شعاعی است تابان که روشنی آن بی‌نور نمی‌شود و جداکننده‌ای است میان حق و باطل که دلیل ضعیف نمی‌گردد و بنایی است که پایه‌های آن ویران نمی‌شود و شفایی است که بیماری‌های (اهل) آن را خوف و بیمی نیست و ارجمندی است که یاری کنندگان آن شکست نمی‌خورند و حقی است که مددکاران آن مغلوب نمی‌شوند، پس: قرآن معدن ایمان و مرکز آن چشمه‌های علم و دریاهای آن بستان‌های دادگستری و حوض‌های آن سنگ‌های بنای اسلام و پایه آن و سرزمین حق و باغ‌های آن می‌باشد.

قرآن دریایی است که هر چه از آب آن بردارند چیزی از آن نمی‌کاهد و چشمه‌هایی است که هر اندازه از آنها برگیرند نقصانی در آنها پیدا نمی‌شود و آبشخورهایی که هر چه مردمان از آنها بنوشند کاستی به آنها راه ندارد و منزلگاه‌هایی که مسافران راه آنها را گم نمی‌کنند و نشانه‌های راهی که بر مسافران پوشیده نمی‌ماند و قلعه‌هایی که آهنگ کنندگان آنها از آنها بالاتر نمی‌توانند رفت. خداوند قرآن را: سیراب کننده عطش علماء و بهار دل‌های فقهاء و مقصد راه صلحاء و دارویی که پس از آن درد نمی‌ماند، و روشنایی که تاریکی با آن نیست و ریسمانی که برای چنگ زدن محکم است و پناهگاهی که دژ آن استوار است و ارجمندی کسی که آن را دوست دارد و صلح و ایمنی برای کسی که داخل آن گردد و هدایت و رستگاری برای کسی که پیرو آن باشد و عذر خواه کسی که آن را به خود نسبت دهد و دلیل کسی که به آن سخن گوید و گواه کسی که به آن عمل کند و مرکب تندرو برای کسی که آن را به کار گیرد و نشانه کسی که نشانه جوید و سپر کسی که آن را سپر کند و دانایی برای کسی که آن را بگوش گوید و خیر کسی که آن را نقل کند و حکم برای کسی که به آن حکم نماید، قرار داد. (نهج البلاغه ۶۴۲-۶۴۱)

اعزام حضرت علی (ع) برای ابلاغ سوره براءت در مراسم حج

به جای آوردن کفاری که با خدا و رسولش پیمان داشته باشد، تا پایان مهلت آن فرصت دارد و آنانی که عهدی ندارند، چهار ماه فرصت دارند که به توحید گرویده و اسلام را اختیار کنند و پس از آن، اگر مسلمان نشوند، جان و مالشان در هدر است.

مشرکان هنگامی که علی بن ابی طالب (ع) را با آن دلیری و صلابت و اعتماد بنفس مشاهده می‌کردند، که آیات وحی و پیام رسول خدا (ص) را به طور مرتب در صبح، ظهر و شام و به مدت سه روز با صدای رسا می‌خواند، تعجب کرده و شگفت زده می‌شدند. از این بابت، کینه و عداوت وی را در دل می‌گرفتند و حتی برخی از آنان، آن حضرت را با شمشیر و عسیره خویش تهدید می‌کردند، ولی وی لحظه‌ای ترس و واهمه از خود نشان نداد و با شجاعت تمام، پاسخ‌های آنان را می‌داد.

پیامبر (ص) منتظر بازگشت حضرت علی (ع) به مدینه بود و برای وی اظهار نگرانی و ناراحتی می‌کرد. ولی هنگامی که از بازگشت وی باخبر شد، بسیار خوشحال گردید و به ابودر غفاری که بشارت بازگشت حضرت علی (ع) را به وی داده بود، مژده بهشت داد و فرمود: لک بذلک الجنة.

آن حضرت، به استقبالی علی (ع) شتافت و وی را در آغوش گرفت و بر صورتش بوسه زد و از خوشحالی، بسیار گریست. آنگاه به وی فرمود: با این مأموریت مهم چه کردی؟ حضرت علی (ع) گزارش مأموریت خویش را به اطلاع آن حضرت رسانید.

پیامبر (ص) فرمود: کان الله عزوجل اعلم بک متی حین امرنی بارسالک؛ خداوند سبحان، هنگامی که مرا فرمان داد که تو را به این مأموریت بفرستم، داناتر از من درباره تو بود. یعنی تو را بهتر از من می‌شناخت و لایق این مهم می‌دانست. (۴)

- ۱- الارشاد اشیح مفید، ص ۵۸
- ۲- الاقبال بالاعمال الحسنة أسید بن طاووس، ج ۲، ص ۳۶
- ۳- انساب الأشراف - ترجمه امیر المؤمنین (ع) ابلاذری، ص ۶۴
- ۴- الاقبال بالاعمال الحسنة، ج ۲، ص ۳۹؛ وقایع الایام اشیح عباس قمی، ص ۱۰۶

پس از آنکه سوره براءت انهمین سوره قرآن کریم [بر پیامبر (ص) نازل گردید، آن حضرت، ابوبکر بن ابی قحافه را به حضور طلبید و به وی دستور داد که آیات اول تا نهم این سوره را برای مشرکان، حاجیان و زائران مکه معظمه قرائت کند و پیمان آن حضرت با مشرکان را در جمع حاجیان بخواند.

بدین منظور وی را در نخستین روز ماه ذی حجه سال نهم هجری قمری به سوی مکه معظمه اعزام نمود. اما اندکی پس از حرکت ابوبکر از مدینه به سوی مکه، جبرئیل امین بر پیامبر (ص) نازل شد و به وی گفت: ان الله یقرئک السلام و یقول لک: لا یؤدی عنک الا ان توجل منک؛ خدای سبحان بر تو درود می‌فرستد و می‌فرماید: جز تو یا کسی که به منزله تو باشد نمی‌تواند این مأموریت را به انجام رساند. (۱)

پیامبر (ص) پس از دریافت وحی، به داماد و جانشین خود، امیر مؤمنان علی بن ابی طالب (ع) فرمود: هم اینک بر ناقه من [بنام عضبا] سوار شده و خود را به ابوبکر برسان و سوره براءت و پیمان نامه مرا از او بگیر و به سوی مکه معظمه حرکت کن و سپس آن را در میان حاجیان و مشرکان مکه قرائت کن و به ابوبکر بگو: یا با تو همراهی کرده‌ام و در رکاب تو به مکه رود و یا به نزد من در مدینه باز گردد.

حضرت علی (ع) به همراه جابر بن عبدالله انصاری از مدینه حرکت کرد و در روز سوم ذی حجه، در مکانی به نام «الزوحا» که با مدینه منوره چهل مایل فاصله داشت رسید و پیام رسول خدا (ص) را به ابوبکر رسانید. (۲)

به هر روی، حضرت علی (ع) پس از انجام وقوف در عرفات و اعمال منی، در ایام تشریق روزهای سیزده تا پانزده آیه بالای کوهی که معروف به «شعب» است می‌رفت و با صدای بلند، مردم را فرامی‌خواند و آنان را به استماع پیام رسول خدا (ص) دعوت می‌کرد.

هنگامی که زائران اعم از مسلمانان و مشرکان، در حضورش گرد می‌آمدند، بر آغاز سوره براءت را ابرأئنه من الله ورسوله عاهدتم من المشرکین فسیخوفانی الارض... اقرار می‌کرد و به آنان تذکر می‌داد که از این به بعد، هیچ کس حق ندارد وارد مسجد الحرام شود، مگر آنکه ایمان آورده باشد؛ هیچ کس نباید به صورت عربان و برهنه، خانه خدا را طواف کند؛ از این سال به بعد هیچ مشرکی نمی‌تواند حج خانه خدا را

توصیه‌های بهداشتی ویژه بانوان

عادت ماهانه بانوان امری طبیعی است. لیکن پیشگیری از آن به وسیله داروهای هورمونی در ایام حج، در بین بانوان به صورت امری رایج درآمده است، لذا به توصیه‌های زیر توجه فرمایید. توصیه می‌شود که چند ماه قبل از عزیمت به عربستان جهت شروع مصرف داروهای مناسب برای جلوگیری از عادت ماهیانه با پزشک مشورت داشته باشید. خانم‌هایی که دچار خونریزی‌های غیر طبیعی، بیماری کبدی شدید، فشارخون غیر قابل کنترل، یا سردردهای مکرر و شدید، سن بالای سی و پنج سال، یا سابقه سرطان سینه و یا حیوانات سیگاری می‌باشند هیچ‌گونه قرص‌های جلوگیری از عادت ماهیانه استفاده نمایند و در این مورد حتماً پزشک خود را در جریان بگذارند. بارداری یکی از ممنوعیت‌های اعزام به حج می‌باشد. زیرا در شرایط خاص این سفر، مادر و جنین هر دو در معرض خطرات جانی کاملاً جدی قرار خواهند گرفت.

بهترین قرص جهت مصرف، قرص خوراکی ضد بارداری از نوع کرم رنگ یا LD می‌باشد، ولی در موارد خاصی به توصیه پزشک معالج می‌توان قرص سفید یا HD استفاده نمود. اما به هیچ‌وجه توصیه به مصرف قرص‌های سسه‌رنگ و قرص شیردهی جهت جلوگیری از عادت ماهیانه نمی‌شود. در صورت تصمیم با پزشک شماست. با توجه به اینکه تغییر رژیم غذایی و شرایط آب و هوایی و استرس روحی بر میزان اثر بخشی داروها تأثیر دارد، لذا از فعالیت بیش از حد و پیاده‌روی زیاد در طی مسافرت خودداری و در جهت کاهش فشار روحی تلاش نمایید. در صورت مصرف داروهای دیگر مانند مصرف آنتی بیوتیک همزمان با داروی جلوگیری حتماً با پزشک مشورت نمایید. مصرف قرص‌های پروژسترون و یا افزایش میزان قرص‌های جلوگیری را هرگز بدون مشورت با پزشک انجام ندهید. به یاد داشته باشید که بستن لوله‌ها و استفاده از (آی.

بودی) معنی در جهت مصرف قرص‌های جلوگیری از بارداری نیست، لذا با تجویز پزشک می‌توانید آن‌ها را مصرف نمایید. خانم‌هایی که از (آی.بودی) استفاده می‌کنند و تصمیم دارند از قرص‌های جلوگیری (جهت تعویق عادات ماهانه) استفاده کنند، اگر بیش از سه سال از (آی.بودی) گذاری گذشته است توصیه می‌شود قبل از سفر خارج شود. خانم‌هایی که سنین حول و حوش یائسگی و عادت ماهیانه نامرتب دارند حتماً با پزشک مشورت نمایند. رعایت مسایل بهداشتی و حمام کردن روزانه در جهت جلوگیری از پیدایش عفونت‌های ناحیه اداری تناسلی توصیه می‌شود. پدهای (نوار) بهداشتی خود را، در یک کیسه کوچک گره زده، در محلی مناسب و دور از انتظار دفع نمایید. در هنگام استفاده از توالت فرنگی، از تمیز بودن آن اطمینان حاصل نمایید.



پاداش زیارت

قال رسول الله (ص): يَا أَيُّهَا الْحَسَنُ إِنَّ اللَّهَ تَعَالَى جَعَلَ قَبْرَكَ وَ قَبْرَ وَ لِدِكَ بَقَاعًا مِنْ بَقَاعِ الْجَنَّةِ وَ عَرَصَةً مِنْ عَرَصَاتِهَا "وَ إِنَّ اللَّهَ جَعَلَ قُلُوبَ نُجَبَاءَ مِنْ خَلْقِهِ وَ صَفْوَةَ مِنْ عِبَادِهِ تَحِنُّ إِلَيْكُمْ وَ تَحْتَمِلُ الْمَذَلَّةَ وَ الْأَذَى فَيَعْمُرُونَ قُبُورَكُمْ وَ يَكْتُمُونَ زِيَارَتَهَا.

پیامبر اسلام (ص) خطاب به امیر المؤمنین فرمود: ای ابوالحسن! خدای متعال، قبر تو و فرزندان را بقعه‌ای از بقعه‌های بهشت و آستانه‌ای از آستانه‌های آن قرار داده است و همانا خداوند، دل‌های بندگان نجیب و برگزیده خویش را شیفته شما قرار داده است که در راه زیارت شما خواری و ادب‌تبارا به جان می‌خرند و قبرهای شما را آباد می‌کنند و بسیار به زیارت آنها می‌آیند.



خبرنامه

دوره جدید - شماره ۳۰

۲۷ مهر ۱۳۹۳

۲۵ ذی‌الحجه ۱۴۳۵

19 October 2014

۹۳

عبادت که تقرب به ساحت الهی و طریق قرب به حق است، مجاری متعددی دارد که هر یک انسان را به اسمی از اسماء الهی فرا می‌خواند و سبب نزدیکی به لقای الهی می‌گردد و «وَاللَّهِ الْأَسْمَاءُ الْخَسَنَىٰ فَادْعُوهُ بِهَا»

از منظر دین که در قدح وحی جباری و از مجالی کتاب و سنت و عقل به جامعه بشری رسیده، به صورت کلی اسماء الهی را به دو دسته تنزیهی و تشبیهی تقسیم می‌کند. دسته اول اسماء الهی نام‌هایی هستند که ناظر به اوصاف پاک و پاکیزه حضرت حق بوده و از نزاهت و پاکدامنی الهی حکایت می‌کنند. این نام‌ها که نشانه‌های جلالی حقند و به اوصاف سلبی ربوبی نیز مشهورند، به جنبه‌ای از حق می‌پردازند که هیچ مشابهتی بین خلق یا خالق نیست و هیچ موجودی حتی برترین‌های آفرینش را نمی‌توان در آن جایگاه راه داد.

جلال و شکوه حق به حدی گسترده و عمیق است که احدی را برای حضور نیست و او شخصاً همگان را بر حذر می‌دارد که حتی تصور منطقه الهی را در او هام خود بپروانند «يَحْذَرُكُمْ اللَّهُ نَفْسَهُ» این ویژگی که اسماء جلایه حق را همراه دارد، نام‌هایی همچون: سبوح، قدوس و سبحان را نشانه وجودی خود داشته و با این وجوه و شاخص‌ها، این بُعد هستی حق نمایان می‌شود.

دسته دوم، اسماء تشبیهی حق هستند که در این نوع از اسماء اوصافی آشکار و نام‌هایی هویدا می‌شوند که به ویژگی‌های جلایه حق اشارت داشته و به اوصاف ثبوتی معروف است و خدا خود را در امتداد بندگان خود معرفی کرده و با «سَائِطٍ وَ وَسَائِلٍ» به سمت او دعوت می‌شوند «يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ وَابْتَغُوا إِلَيْهِ الْوَسِيلَةَ» جمال و زیبایی حق به قدری نمایان می‌شود که همه می‌توانند به سوی او نزدیک شده، به او تقرب جویند.

این خصیصه الهی که اسماء جلایه حق را به دنبال می‌آورد، نام‌هایی همچون خالق، رازق و شافی را علامت ربوبی دانسته و با عناوینی همانند «حسن الخالقین»، «احسن الرازقین» و «احسن المسؤلین» معرفی می‌شود.

بیشتر افراد جامعه بشری با اسماء جلایه حق انس داشته و به جهات تشبیهی حق نزدیک‌ترند و حریم اسماء تنزیهی حق را به خواص همانند، انبیا و اولیا و می‌گذارند. بدون شک یکی از شگفتی‌های بارگاه الهی و دشواری‌های درگاه ربوبی جمع این دو منظر است. از یک سوی به اسماء جلایه خود در پس پرده غیب در خلوت و تنهایی خود مستغرق است، هیچ بلندپروازی در سرای بی‌سرای او قدرت پرواز ندارد و هیچ اندیشه‌ای در منزل عنقای مغربی او شکری ندارد. «الَّذِي لَا يُذْرِكُهُ بَعْدَ الْهَمِّمْ وَ لَا يَنَالُهُ غَوْضُ الْفُطْنِ». از سوی دیگر، با نام‌های جلایه تجلی کرده در کوی و بزرز حضور داشته و بر هر چاروی آوری، او را حاضر و ناظر می‌بینی «فَأَيُّمَا تَوَلَّوْا فَنَمَّ وَجْهَ اللَّهِ» نور وجودی او در هر روزنی نفوذ و هر ندامتی را پاسخ و هر دعوتی را اجابت می‌کند «وَإِذَا سَأَلَكَ عِبَادِي عَنِّي فَإِنِّي قَرِيبٌ أُجِيبُ دَعْوَةَ الدَّاعِ إِذَا دَعَانِ» به حدی نزدیک می‌شود که انسان بین خود و خدا جلوه او را مشرف می‌بیند «إِنَّ اللَّهَ يَحُولُ بَيْنَ الْمَرْءِ وَ قَلْبِهِ.»

گرچه تمامی آموزه‌های الهی و برنام‌های ربانی در جهت تقرب به بارگاه ربوبی است لیکن برخی از آنها خاص و استثنایی است که از آن به ضیافت الهی یاد می‌شود. یکی از آنها ضیافت در ماه صیام است (ماه مبارک رمضان) و دیگری ضیافت در ماه حج به نام مناسک حج است اما این دو ضیافت هر یک رفاخو اسم خاص است. به عبارت دیگر، ضیافت ماه رمضان به منظور راهیابی به اسماء تنزیهی سبوح و قدوس حق است و ضیافت ماه ذی‌الحجه به منظور وصول به اسماء تشبیهی الله اکبر و الحمد لله است.

در باره ماه رمضان خداوند با صوم و امساک و تنزه از هر چه غیر خداست، مهمان را پذیرایی کرده و با اسماء تشبیهی خود از آنان استقبال می‌کند تا انسان‌ها خوی ملکی و مشی فرشته را تجربه



اگر در ماه مبارک رمضان ضیافت الهی به میزبانی اسم سببحان لاله الا الله بوده که دعوت به صیام و امساک شده و اکل و اشرب حرام بود و البته منافع غیر آشکار داشته در این بار مهمانی پروردگار به زعامت نام‌الله اکبر و الحمد لله حضرت ربوبی است که نه تنها خوردن و آشامیدن حرام نیست، بلکه امساک و روزه‌داری حرام است و در ایام تشریف همگان به سفره الهی دعوت شده، اما در این بار بایستی از منافع فراوان بهره ببرند و شاهد آیات بینات حضرت حق باشند.

به صورت اجمال باید دانست خداوند عالم، هیچ یک از آنچه مناسک حج نامیده می‌شود، در حریم کبریایی او راه نداشته و تنها در صورتی می‌توان برای او حرم و حریمی بیت و طوافی حجر و استلامی رکن و مقامی و... فرض کرد که او با اسماء تشبیهی خود ظاهر شده و بخواهد بندگانش را از این طریق به خود نزدیک کند.

از بیرون حرم که عرفات است، آهنگ خانه خدا کرده و بر درگاه الهی توبه کنان و مویه کنان طلب غفران کرده و اجازه ورود به حوزه رحمت الهی را اخذ کنند و به مشعر آمده تا با آگاهی و حضور خود را به صحرای آرزوها و امیدها رسانند و با طرد شیاطین و رمی جنود آنان از طغیان نفس جلوگیری کرده و با به قربان بردن آن در مسلخ عشق به حق آنان را قربانی کنند که البته امری است بس دشوار، زیرا وسوسه‌های شیاطین بیرونی و دسائس نفوس درونی، تنگنایی سخت را برای انسان ایجاد می‌کند. بعد از گذر این مراحل که هر یک عقبه‌هایی محسوب می‌شوند، اجازه ورود به مکه و مسجدالحرام و نهایتاً زیارت بیت‌الله و طواف آن حرم الهی صادر می‌شود که همه این اعمال در فضایی تشبیه صورت می‌پذیرد و نه فضای تنزه و گرنه در میدان معرفتی حق تعالی چنین گذرگاه‌هایی راه ندارد و گرنه، نه شیطان در مکانی و نه قربانی در زمانی و نه وقوف و بیتوته و نه طواف و نه سعی و نه استلام و نه... هیچ یک در فضایی تنزیهی حق راهی ندارد. حتی گرفتن پرده کعبه و بوسیدن حجر عبور از مستحار، حطیم، ارکان شامی و عراقی... همه در مظهر اسماء تشبیهی حق قرار گرفته و معرفی می‌شوند.

اکنون که خداوند رؤف و کریم در ایام حج با حضور ظهور اسماء تشبیهی خود نعمت را بر بندگان تمام و کرامت مهمانی را به غایت رسانده و همگان را از منافع آشکار و فراوان بهره‌مند ساخته، جادارد با اقامه حج و نه تنها انجام آن که علی بن ابیطالب (ع) به والی خود در مکه فرمود: «وَ أَقِمِ لِلنَّاسِ الْحَجَّ» جلوه‌های رحمت ربوبی را مشاهده نماییم و به بارگاه الهی راه یابیم و بندگی خداوند را عزت دانسته و ربوبیت پروردگار را فخر خود بشماریم.

مر تضي جوادى (مدینه منوره، ۱۱ آبان ۱۳۸۹)

حج؛ مظهر اسماء تشبیهی حق

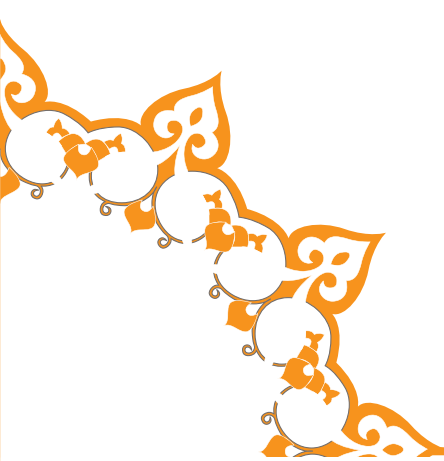
کنند و به ساحت اسماء تنزیهی حق نزدیک شوند. به عبارت دیگر، میزبان در این نوع ضیافت با اسماء جلایه و اوصاف سلبیه خود پذیرای صیوف خویش است. اما در ماه ذی‌الحجه فرصت تجلی اسماء جلایه حق است که با ظهور در عرصه هستی خویشتر را به عالم و آدم نشان داده و از این راه رابطه خود را با بندگان صمیمی و دوستانه می‌داند.

این بار نیز خداوند با اذان و اعلام حج و زیارت بیت‌الله، ضیافتی دیگر تشکیل داده اما در این نوبت ضیافت الهی چون به میزبانی اسماء تشبیهی حق است، آثار و برکات فراوان و آشکار داشته و منافع جامعه جهانی را به عنوان «و منافع للناس» تأمین است.



تنها در صورتی می‌توان برای خداوند حرم و حریمی بیت و طوافی حجر و استلامی رکن و مقامی و... فرض کرد که او با اسماء تشبیهی خود ظاهر شده و بخواهد بندگانش را از این طریق به خود نزدیک کند





عیب جویی

رسول خدا فرمود:
عیب جویی بنده های خدا را نکند، زیرا
هر کس عیب جویی کند، خدا عیب جویی او
را می کند، و هر که را خدا از او عیب جویی
کند او را رسوا می سازد، هر چند در درون
خانه اش باشد.
ثواب الأعمال و عقاب الأعمال
ترجمه انصاری، ص ۴۷۳



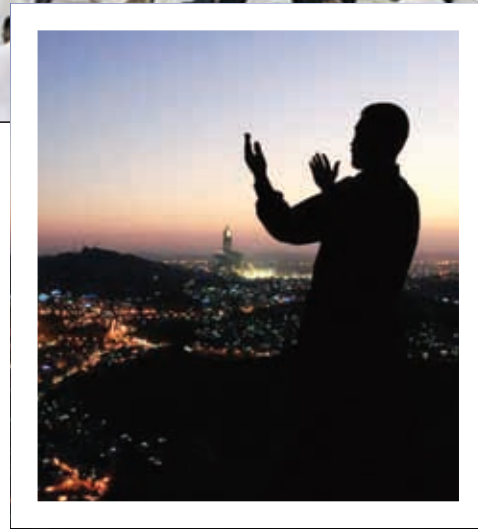
مکتب
خبرنامه
دوره جدید - شماره ۳۰
۲۷ مه ۱۳۹۳
۲۵ ذی الحجه ۱۴۳۵
19 October 2014



مسیر جدیدی برای زندگی

راز خود دور می سازد. در آنجا خود را به حساب نمی آورد، مگر فردی از لشکریان حق که آنان را دعوت کرده و او به توفیق حضرت محبوب موفق به اجابت شده است!

هنگامی که حاجی پوشش و کیفیت خود را تغییر داد و خواری موقوف و بیچارگی خود را آشکار نمود، بر خود لازم می داند که دلش پاک و کردارش پاکیزه و گفتارش صادقانه و بی الایش باشد و کسی راز خود نرنجاند و برای خشنودی حق از روی صفا و حقیقت از خود بگذرد و هستی خویش را از هر نوع آلودگی و آمیختگی به اغراض دور بدارد و هویت خود را متوجه حضرت رب العزه سازد. در نتیجه هنگامی که عملش را به پایان برد، نور معرفت، دلش را روبرو و روشن ساخته و گوشه های قلب او از همه رخنه های ریز و باریک شرک و کفر پاک شده و فایده عملش در همه قوای وجودی او و سپاهیان و دسته های مددکار آنها سرایت نموده، همه را تسلیم حق و در راهی که خداوند مقرر فرموده، پشتیبان یکدیگر و همدست و هماهنگ و یگانه و خرسند می بینند. نفس او تبدیل به روح الهی شده و گمان و اندیشه های بیجایش به تعقل تغییر می یابد و دانش های بی حقیقت او را، حکمت و برهان جایگزین می شود و سرانجام صفات زشتش نیکو و پسندیده می گردد و شهوات او عفت و پاکدامنی و خشم او بردباری و عزم بر کارهای خیر و لذت شخصی او دوستی و محبت و نومیدی او از خیر و رحمت خداوندی امیدواری و ناسپاسی او نعمت حق را سپاسگزاری و آرزو و طمعش توکل بر خدا و توانایی و قدرتش مهربانی و حماقت او فهم و زیرکی و بی پروایی و رسوایی او، طریق نیکی و پرستش خداوندی و خودخواهی او فروتنی و نرمی و بیهوده گویی او خاموشی و برتری طلبی و گردنکشی او تسلیم بودن و از هر گزندگی پاک شدن و غیر اینها از فضایل دیگر که نتیجه و اثر حج است.



حجت الاسلام والمسلمین حسین انصاریان

حج در درون انسان نیرویی ایجاد می کند که تا زنده است، در پنهان و آشکار، برای سالم ماندن از زشتی ها نگهدارنده او خواهد بود و این همان فیض الهی است که از برکت این معراج نصیب انسان می شود.
حاجی، هنگامی که آماده خروج از وطن می شود، اگر به مقصود و رفعت شأنش دانا باشد و آن را چنان که سزاوار است دریابد و به نور الهی و کمک بصیرت، به آن نظر اندازد و خواسته او این باشد که آن راه را طبق هدایت حضرت حق طی نماید، دل او متوجه عالم دیگری خواهد شد و از ظواهر ناپایدار، به حقایق ثابت و استوار بینا خواهد شد.
در آن هنگام است که خواهان بی نیازی و توانایی خود می گردد، نه آنچه تاکنون طالب آن بوده است و مهبای آن می شود که همه خواهش ها و تاریکی های طبیعت راز خود پاک سازد. این نخستین اندیشه است که قاصد حج احساس می کند یعنی تأثیر آن حقیقت ملکوتی را در شناسایی مقام نفس انسانی و برتری روح راز بستگی به ظواهر زندگی مادی، هنگامی که حاضر در میقات شد و غسل کرد و به لباس احرام درآمد، در او از جلال آن اندیشه های پاک و ملکاتی که در نفس او پیدا شده، پرگشته و زندگی و همه شئون فریب دهنده آن

حاجی نمونه حضور جدی در نماز جماعت

حاجی نمونه باید مانند مسلمانان سایر کشورها، در مراسم عبادی، بویژه نماز جماعت حاضر شود و با اعمال غیر عادی موجب وهن مذهب مکتب حیاتبخش اهل بیت نشود که این خسارتی عظیم و غیر قابل جبران است و روح امامان از آن برائت دارد و بیزار است. ترک کردن مساجد در اوقات اذان و نماز و خروج از صفوف نماز گزاران و پرسه زدن در بازار و خیابان یا نشستن پشت در مغازه ها یا درب هتل ها یا به دوش کشیدن کالا و راهی منزل شدن در موقعی که سیل جمعیت به سوی مسجد الحرام و مسجد النبی (ص) سرازیر است، در هیچ وضعیتی صحیح و زبینه نیست، بویژه در محیطی که اعمال شعبه با حساسیت دنبال می شود و ناظران آن را به حساب مکتب تشیع می گذارند. زائران ما در جلسات آموزشی قبل از عزیمت، باید به گونه ای تربیت شوند و در سفر نیز توجیه گردند که فیض نماز اول وقت در مسجد الحرام و مسجد النبی (ص) را با هیچ چیز دیگر عوض نکنند. نمازی که در مسجد الحرام معادل صد هزار و در مسجد النبی (ص) معادل یک هزار نماز در جای دیگر است. آیا محروم ماندن در چنین فیض عظمی خسارت نیست؟



حقیقت عبادت

امام حسن عسکری علیه السلام فرمودند:
لَيْسَتْ الْعِبَادَةُ كَثْرَةَ الصَّيَامِ وَالصَّلَاةِ وَ أَمَّا الْعِبَادَةُ كَثْرَةُ التَّفَكُّرِ فِي أَمْرِ اللَّهِ؛
 عبادت کردن به زیادی روزه و نماز نیست، بلکه (حقیقت) عبادت، زیاد در کار خدا اندیشیدن است.
 (تحف العقول، ص ۴۴۸)



ذهن انسان آنقدر گنجایش ندارد که بتواند خاطرات را با همه ظرافت‌ها و ریزه کاری‌هایش حفظ کند. مثلاً دیروز از صبح که برخاسته‌اید تا هنگام خواب ده‌ها اتفاق ریز و درشت برای شما افتاده است و صدها کلمه حرف با دیگران زده‌اید. اما امروز حتی اگر تمام تان را هم به کار بگیرید، بعید است بتوانید همه آنها را به یاد بیاورید.

نکاتی برای نوشتن

حالا که در سفر هستید و احتمالاً کمتر فرصتی برای نوشتن دارید، می‌توانید با رعایت چند نکته کوچک خاطرات مهم این سفر به خاطر بسپارید. سعی کنید همواره کاغذ و خودکار همراه تان داشته باشید، طوری که راحت بتوانید آنها را پیدا کنید و دوباره سر جای اول شان قرار دهید. وقتی در طول روز برای زیارت و سیاحت و... به جایی می‌روید یا در هتل محل اقامت تان هستید، حتماً چیزهایی می‌بینید و اتفاقات کوچکی در اطراف تان شکل می‌گیرد که باعث خنده یا تفکر تان می‌شود؛ این نکات را با ذکر تاریخ و محل وقوع و در چند جمله کوتاه یادداشت کنید. به عنوان نمونه: «۸/۱۱/۱۰ - اولین نماز جماعت در مسجدالنبی (ص) - مسجدالنبی (ص) عجب عظمتی دارد. مسلمانان مذاهب مختلف در کنار هم نماز



حوادث را تا جایی که می‌توانید و در کمال دقت تشریح کنید. در زیر نمونه‌ای دیگر را می‌بینیم. «اذان صبح را گفته‌اند که به هتل می‌رسیم. اتاق‌ها را تحویل می‌گیریم. وسایل را به اتاق‌ها می‌بریم و جابه‌جا می‌کنیم. بلافاصله بیرون می‌آیم تا برای نماز صبح به مسجدالنبی (ص) برویم. شاید آخرین دقیق از وقت نماز است که می‌رسیم. نماز صبح را می‌خوانیم و کتاب دعا که دست می‌گیریم، شرطه‌ها می‌گویند وقت زیارت خانم‌هاست. ظرف‌های آب زمزم با لیوان‌های یک بار مصرف فراوان است. کمی آب می‌خوریم و بیرون می‌آیم. در بقیع باز است. از غربت این قبور بهت‌زده شده‌ام. حتی نمی‌توانم گریه کنم.»
 فراموش نکنید خاطرات تنها سوغاتی است که هیچ وقت جدایی خود را از دست نخواهد داد.

می‌خوانند. همه نوع رنگ پوست پیدا می‌شود.»
 با این ترتیب در مراجعات بعدی احتمالاً ساده‌تر می‌توانید خاطرات را به یاد بیاورید. اگر دوست دارید در یادداشت‌هایتان بعدها بیشتر به کارتان بیاید، می‌توانید نظرات شخصی خودتان را هم به مشاهدات تان اضافه کنید. در ادامه همان نمونه قبلی می‌توانید بیاورید: «کاش می‌توانستیم وحدتی که در اینجا هست را میان همه مسلمانان تکثیر کنیم.»
 اگر مایلید که این نوشته‌ها بهتر و بیشتر باشد، باید کمی حوصله به خرج دهید و هر شب قبل از خواب یا هر روز صبح قبل از هر کاری، فرصتی را به نوشتن اختصاص دهید. در این فرصت یادداشت‌ها و نکته‌هایی را که نوشته‌اید، مقابل تان بگذارید و از اولین جمله این یادداشت‌ها شروع کنید. با توضیحات تکمیلی

هم رنگی و دوری از تکلف

در سیره حضرت آمده است که رسول الله (ص) احترام دیگران را برای خود نمی‌پسندید. ابوذر غفاری می‌گوید: رسول خدا (صلی الله علیه و آله و سلم) در میان اصحابش می‌نشست. اگر ناشناسی می‌آمد، نمی‌دانست پیامبر کدام است تا آنکه می‌پرسید. پس از پیامبر در خواست کردیم تا جایگاهی اختیار کند که اگر ناشناسی وارد شد، حضرت را بنشاند. آن گاه سبویی از گل بنا کردیم، حضرت بر آن می‌نشست و ما نیز گرد او می‌نشستیم. از خلق و خوی حضرت آن بود که با هر کس برخورد می‌کرد، پیش از او سلام می‌کرد. همچنین اول از همه دست می‌داد و مصافحه می‌کرد. خدمتکاران شهر مدینه که با ظرف‌های مخصوص، آب را برای اربابان خود می‌آوردند، پس از نماز صبح، ظرف‌های آب را خدمت پیامبر می‌بردند تا آن حضرت، دست خود را در آنها قرار دهد و به این صورت متبرک شوند. چه بسا روزهای سرد که این کار انجام می‌شد و پیامبر بدون اینکه اظهار ناراحتی کنند، دست خود را در آن آب سرد می‌گذاشت.



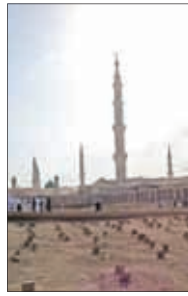
به احترام او از جا برخاستیم، به ما گفت: آن سان که ایرانیان برای بزرگ داشتن یکدیگر در پیش پای هم برمی‌خیزند، بر نخیزید. همین بی‌پیرایگی او سبب شده بود همه شیفته او شوند. مردمش، او را سخت دوست می‌داشتند و به او عشق می‌ورزیدند. ایشان می‌فرمود: مرا بالاتر از آنچه هستم، قرار مدهید و آن سان که نصارا درباره مسیح سخن گفتند، درباره من سخن مگویید. همانا خداوند پیش از آنکه مرا رسول گیرد، بنده گرفته است.

پیامبر (ص) به تمام معنا از تکلف دور بود و این حقیقت در همه امور زندگی شخصی و اجتماعی آن حضرت مشهود است. بی‌تکلفی پیامبر در لباس و آراستگی و نشست و برخاستش، به تمام معنا وجود داشت. مانند پادشاهان و اشراف لباس نمی‌پوشید و از حرکت‌های پرطمطراق بیزار بود. چنان نبود که در رفت و آمد، خیل میردان و ملتزمان رکاب همراهی‌اش کنند. چشم‌ها را با کبکیه و ددبیه پر نمی‌ساخت که این سیره «ملاء» است. سادگی، راحتی و بی‌آلایشی او، همه را مجذوب خود می‌کرد. چون راه می‌رفت، قدم‌هایش را سبک برمی‌داشت و تند می‌رفت. ابن عباس می‌گوید: چنان با نشاط راه می‌رفت که به نظر ناتوان و کسل نمی‌رسید. آن چنان بی‌تکلف بود که وقتی وارد مجلسی می‌شد، در نزدیک‌ترین جابه‌محل ورود خود می‌نشست. همچنین کراهت داشت کسی برای وی به پا خیزد و مردم نیز از این جهت پیش پای آن حضرت بلند نمی‌شدند. ابوامامه نقل می‌کند: روزی پیامبر (ص) در حالی که به عصا تکیه داده بود، بر ما گذشت و ما

ستایش از زیارت

داود الصرّفي قال: قَلْبٌ لَه يَعْني اِبَا الحَسَنِ: اِيّ زُرْتُ
أَبَاكَ وَ جَعَلْتُ ذَلِك لَكُمْ قَفَال لَكَ مِنَ اللَّهِ أَجْرٌ وَ تَوَابٌ
عَظِيمٌ وَ مِنَّا المَحْمَدَة.

داود صرّفي می گوید: به امام کاظم (ع) عرض کردم: من
قبر پدرت را زیارت کردم و آن را برای شما (و به نیابت
از شما) قرار دادم. حضرت فرمود: تو از سوی خداوند
پادشاه بزرگی داری و از مانیز برای تو ستایش است.
بحار الانوار، ج ۹۹، ص ۲۵۶.



نمونه

اخلاق سفر، مثبت نگری

سفر گروهی، هم خوشی‌هایی دارد، هم ناراحتی‌هایی. گاهی صفات شایسته و خوبی‌ها و فضیلت‌های اخلاقی همراهان برای انسان در طول مسافرت آشکار می‌شود. گاهی هم نقاط ضعف، عیب‌های اخلاقی و جنبه‌های منفی افراد، روشن می‌شود و بروز می‌کند، توصیه اولیای دین آن است که هم سختی‌ها و مشقت‌ها و رنج‌های سفر را برای این و آن نقل نکنیم، هم اگر بدی‌ها و عیوبی از همسفران در طول سفر برای ما معلوم شد، آن را برای دیگران بازگو نکنیم. هم برخورد بزرگوارانه نسبت به سختی‌های سفر، هم روش رازداری و حفظ آبروی دیگران.

بعضی‌ها وقتی از مسافرت برمی‌گردند، آنچه به عنوان خاطر یا حوادث سفر برای دیگران نقل می‌کنند، مشکلات و اختلافات و درگیری‌ها و کاستی‌هاست و نگاه بدبینانه و انتقادگرانه به همه چیز و همه کس. و اگر مطالبی هم از افراد بازگو می‌کنند، نقل اشتباهات و خلاف‌ها و عیب‌های آنان است. این شیوه، نه جوانمردانه است، نه منطبق با دستورهای دینی. در حدیثی از حضرت صادق (ع) آمده است که: جوانمردی نیست که انسان پیشامدهای ناگوار سفر را برای دیگران بازگو کند.

در حدیث دیگری می‌فرماید: از نشانه‌های قنوت و جوانمردی در سفر، آن است که اسرار را کتمان کنی و راز همسفران را پس از جدا شدن از ایشان، برای دیگران برملا نسازی. درست است که ما در سفر خلق و خوی و روحیات و ویژگی‌های رفتاری و خصلت‌های مثبت و منفی افراد را بهتر می‌شناسیم و برای شناخت یک فرد، یک راه مطمئن و مفید، همسفر شدن باوست.

اما حفظ اسرار و آبروداری و مثبت‌نگری، یکی از فضایل اخلاقی است.

اگر هم می‌خواهیم نسبت به برادران و همسفران آینه باشیم، این آینه تنها در برابر خود او باید قرار گیرد، تا اشتباهاتش را ببیند و بشناسد و بر طرف سازد، نه آینه بودن پشت سر او و بین بردن آبروی او.

زائر و امیدواری به خدا

امشب چه حکمی را صادر فرمود؟
دیگری گفت: خیر!

گفت: به خاطر هر یک از ۶ حاجی واقعی صد هزار دیگر از حاجیان را بخشید و تمام کسانی که حج آنها قبول نشده است، به خاطر حج آن ۶ نفر، حج آنها را نیز قبول کرد. من بیدار شدم که از شادی در پوست خود نمی‌گنجیدم و وصف آن سرور قابل توصیف نیست.

این داستان چه واقعیت باشد و چه خیالی و تمثیل، حکایت از درک یک واقعیت دارد و آن این است که زائر بیت‌الله الحرام هر چند که گناهکار باشد، هرگز نباید از رحمت خداوند ناامید باشد که ناامیدی، خود بدترین گناه است.

مقبول شد؟

عبدالله گفت: نمی‌دانم.

گفت: در میان این همه حاجیان، ۶ نفر حج‌شان مورد قبول است. بعد از چند لحظه‌ای به هوارفتند و غایب گشتند و من از ترس بیدار شدم و غم عظیمی بر من مستولی شد.

فکر کردم چگونه ممکن است که من یکی از آن ۶ باشم که حج‌شان قبول شده است؟ و در میان غم و اندوه از صحرای عرفه به طرف مشعرالحرام رسیدم. در آنجا بیتوته کردم. در خواب همان دو فرشته را دیدم که بر آن هیات نازل شدند و همان حدیث قبلی را می‌گفتند.

یکی از آنها گفت: می‌دانی که حق تعالی

وجود برخی خوبان و بندگان مقرب، در سفر حج نعمتی است که خداوند به خاطر آنها، به همه حاجیان تفضل می‌کند.

«غزالی» از «علی بن موفق» که یکی از سالکان است، نقل می‌کند که گفت: سالی به حج رفتم و شب عرفه در «مسجد خیف» در خواب دیدم که دو فرشته از آسمان با جامه‌های سبزه نازل شدند. یکی از آنها به دیگری گفت: یا عبدالله!

دیگری گفت: لبیک یا عبدالله!

عبدالله گفت: می‌دانی امسال چند نفر به زیارت خانه پروردگار مشرف شده‌اند؟ دوستش گفت: نمی‌دانم.

او گفت: ۶۰۰ هزار نفر.

سپس پرسید: می‌دانی که حج چند کس

پرواز تا فرا سوی زمین

(ع) می‌رساند. عشق همان چیزی است که اینجا در نماز مردم به وفور یافت می‌شود و در دانه‌های تسبیح، یک به یک، رمز عاشقی را روی لبان تو سبز می‌کند. عشق همان بالی است که با هر بار پر زدن تو را با ملکوت همسایه می‌کند. و معرفت حرف‌های ناگفته‌ای است که تو اینجا در سکوت لحظاتی به آنها رسیده‌ای. معرفت، همان پنجره باز شده‌ای است که سال هاست تو از پشت آن دنیا را نگاه کرده‌ای. حالا همان پنجره رو به سوی تو گشوده شده است و تو می‌توانی با تمام وجود آن را نفس بکشی. معرفت اینجا تو را به مقامی می‌رساند که می‌فهمی چگونه در قنوت هایت خدا را بخوانی، چگونه در قیام و قعودت به عرش نزدیک شوی، چگونه در سجده هایت گل کنی و چگونه با تشهد و سلام به مقام قرب الهی برسی.

معرفت مثل دست‌های مهربان این شهر روی سرت دست می‌کشد تا شاید بهتر از قبل در یابی تو در کجای عالم ایستاده‌ای، برای چه زندگی می‌کنی و کدام افق را باید بکاوی. تو اینجا در آخرین روزهای عاشقانه مدینه رو به سوی پنجره‌های معرفت آنچنان نفس می‌کشی که قلبت را برای همیشه پر کنی.

فرصت‌های تو کوتاه‌اند و تو می‌خواهی به مسجد شجره بروی تا آماده ملاقات شوی و ملاقات وقتی دستت می‌دهد که با دو بال عشق و معرفت پرند خوبی برای این لحظات باشی...

خلوص در حج

رشته‌ای از نفاق و به گفته عرفای بیدار دل، خیانت به خویش و به نظر بینایان، تیشه‌ای به ریشه سعادت و کلنگی بر سر ساختمان عبادت و اطاعت است.

توقع اجر و مزد از حضرت حق، نسبت به عملی که آلوده به ریاضت‌ها، توقعی غیر عاقلانه است؛ چرا که ریاکار عبادت را برای جلب رضای غیر به جای آورده، آنگاه اجرش را از خداوندی می‌طلبد که عمل، محض خشنودی او انجام نگرفته و هیچ ارتباطی به حضرتش ندارد. انجام دهنده واجبات باید بداند که واجب الهی اگر همراه با ریا انجام گیرد، بدون شک عمل باطل است و قضای آن بر عهده او واجب.

ریا و خودنمایی در اعمال عبادی، برای جلب توجه مردم و جلوه دادن خویش در دیده بینندگان، از سیئات اخلاقی و ردائیل روحی و باطنی است. ریا بسان آن است که انسان، نهالی را در عالم معنا، در سرزمین طاعت و عبادت، با ذوق و شوق بنشاند و برای پرورش آن متحمل زحمت و رنج گردد، تا جایی که نهال به رشد و کمال برسد و به محصول دادن نزدیک گردد، آن‌گاه انسان اره‌ای تیز بردارد و به دست غیر بسپارد و به او التماس و لابه نماید که بیا و با این اره این نهال را از ریشه و اصل قطع کن تا من از شیرینی محصول و میوه‌اش محروم گردم!

بدون تردید ریا نوعی شرک و به فرموده امیرالمؤمنین (ع)



استوار بر صراط

قال رسول الله (ص):
 مَنْ زَارَ الْحَسَنَ فِي بَيْعِهِ ثَبَّتَ قَدَمَهُ عَلَى
 الصِّرَاطِ يَوْمَ تَزَلُّ فِيهِ الْأَقْدَامُ
 پیامبر اکرم (ص) فرمود:
 هر کس امام حسن (ع) را در بقیع او زیارت
 کند، در روزی که قدم‌ها می لغزد، گام او بر
 صراط، استوار خواهد بود.
 بحار الانوار، ج ۹۷، ص ۱۴۱۰



خبرنامه

دوره جدید - شماره ۳۰
 ۲۷ مهر ۱۳۹۳
 ۲۵ ذی الحجه ۱۴۳۵
 19 October 2014

۹۳

حسن خلق

شیرینی سفر به حسن خلق، سعه صدر، گشاده رویی، گذشت و صبر و بردباری است و سفر حج به لحاظ معنویتی که دارد، از ویژگی مخصوص بر خوردار است. از این رو بر حاجی است که با اخلاق و خوی مستوده، مشی و سلوک کند تا علاوه بر آنکه از شیرینی این سفر بهره می گیرد، به حج، معنویت و روحانیت بیشتری بدهد. از سخن پیامبر خدا (ص) است:

مَا يُوضَعُ فِي مِيزَانِ أَمْرِي يَوْمَ الْقِيَامَةِ أَفْضَلُ مِنْ حَسَنِ الْخُلُقِ،
 در میزان و ترازوی عمل انسان در قیامت، چیزی بهتر از حسن خلق نهاده نمی شود.

همچنین با اشاره به آثار منفی و زیانبار سوء خلق بر اعمال می فرماید: إِنَّ سُوءَ الْخُلُقِ يُفْسِدُ الْعَمَلَ كَمَا يُفْسِدُ الْخَلْعُ الْعَسْلَ، اخلاق بد عمل را تباه می کند چنانکه سر که عسل را فاسد می سازد.
 بر زائران و حاجیان گرامی است که با الهام از سیره مبارک پیامبر (ص) و ائمه (ع) که در سهای ارزنده اخلاقی را در معاشرت به مردم آموخته اند، در برخورد با همه زائران، بویژه همسفران خود اخلاق خوب، تحمل، رفق و مدارا و سازش و همبازی را پیش گیرند و در امر معنوی به یکدیگر یاری رسانند. ابن اعثم کوفی یکی از شعرای شیعه در شعر زیبایی با بیان اخلاق سفر گوید:

و ليحسن الانسان في حال السفر

و ليكثر المزح مع الصحب اذا

لم يسخط الله و لم يجلب اذى

انسان باید در سفر اخلاق خود را بیش از وطن نیکو گرداند. و با همسفران بسیار مزاح کند، به گونه ای که خدا را خشمگین نسازد و کسی را نیازدارد.

شوخی طبعی

اصحاب گفتند: نپرس! چهره پیامبر چنان گرفته است که جرأت پرسیدن نداریم. چهره پیامبر هرگز گرفته نبود، مگر هنگام نزول آیات موعظه یا آیات قیامت. او گفت: مرا به حال خود واگذارید. سوگند به خدایی که او را به پیامبری برانگیخت، هرگز رهايش نمی کنم تا خنده بر لبانش ظاهر شود. آنگاه به پیامبر گفت: ای رسول خدا! شنیده ام دجال با نان و غذا نزد مردم گرسنه می آید. پدر و مادرم به فدایت. آیا باید غذا نخورم تا از لاغری بمیرم یا بهتر است نزد دجال غذای کافی بخورم و چون سیر شدم، به خدا ایمان آورم؟ پیامبر اکرم (ص) آن قدر خندید که دندان های مبارکش نمایان شد. سپس فرمود: خیر! خداوند تو را به وسیله آنچه دیگر مؤمنان را بی نیازی می کند، بی نیازی می سازد.

در مکتب رسول الله (ص) شوخی باید به اندازه ای باشد که مایه تخریب شخصیت گوینده آن نشود. قیس بن سعد، پس از توصیف شوخی طبعی حضرت می گوید: به خدا سوگند! آن حضرت با آن شگفتی و خنده، هیبتش از همه افزون تر بود. یکی از یاران پیامبر (ص) از ایشان پرسید: آیا در این که با دوستان خود شوخی می کنیم و می خندیم، اشکالی هست؟ پیامبر در پاسخ فرمود: اگر سخنی ناشایست در میان نباشد، اشکالی ندارد.

اسلام، شوخی را تا زمانی تأیید کرده است که با گناه دیگری مانند تحقیر و تمسخر و افترا و غیبت و مانند آن همراه نباشد. رسول گرامی اسلام با سفارش یاران خود به شوخی طبعی، به مقدار ضرورت، خود نیز با آنان شوخی می کرد. حضرت علی (ع) می فرماید: رسول الله (ص) هر گاه مردی از اصحابش را غمگین می یافت، او را با شوخی، خرسند می ساخت و می فرمود: خداوند دشمنم دارد کسی را که به روی برادرش چهره در هم کشد. سیره ایشان به گونه ای بود که به یارانش اجازه می داد تا در حضور مبارکش، گفته های طنزآمیز ادا کنند. آنان نیز به پیروی از پیامبر اکرم (ص) از شوخی های ناپسند پرهیز داشتند، ولی از شوخی های پسندیده دریغ نمی کردند. از جمله، نعیمان، مرد شوخی طبعی بود. روزی عربی را با یک ظرف عسل دید. آن را گرفت و به خانه عایشه برد. رسول خدا (ص) پنداشت که به عنوان هدیه آورده است. نعیمان رفت و اعرابی بر در خانه پیامبر (ص) ایستاده بود. چون انتظارش طولانی شد، صدا زد: ای صاحب خانه! اگر پول نداری، عسل را برگردانید. رسول خدا (ص) جریان را دریافت و قیمت عسل را به آن شخص پرداخت. پیامبر چون زمانی دیگر، نعیمان را دید، فرمود: چرا چنین کردی؟ گفت: دیدم رسول خدا (ص) عسل را دوست می دارد و اعرابی هم عسل داشت. پیامبر خدا از کار نعیمان خندید و به او هیچ سخت نگرفت.

رسول خدا (ص) هم کلام خویش را با تبسم می آمیخت و هم چهره های خندان داشت و هم به چهره دیگران لبخند می زد. در حدیث است: بیش از همه، لبخند داشت و بر روی یارانش لبخند می زد. روزی مرد عربی بر آن حضرت - که بسیار آندوهگین می نمود - وارد شد. وی می خواست چیزی بپرسد.

... آتم آرزوست

روبروی حرم ایستاده دل را به رفقت بی انتهای صاحب حرم سپرده است. کنار ستون پشت در مسجد النبی در خلوت شب با خودش خلوتی دارد و زمزمه ای، که مرا بدان راه نیست. چند لحظه صبر می کنم و بعد جلو می روم و باب آشنایی را می گشایم. اینجاراحت می توانیم با هر کس که می خواهیم سخن بگویم حتی اگر زبان همدیگر را نفهمیم، چون یک زبان مشترک داریم:

ای بسا هندو و ترک همزبان

ای بسا دو ترک چون بیگانگان

پس زبان همدلی خود دیگر است

همدلی از همزبانی خوشتر است

و حالا هم همزبانیم و هم همدل، اهل کرمان است آقای مسعود دهقانی معاون کاروان شماره ۲۶۲۲. از او می خواهیم که اگر چیزی در مورد این سفر برای گفتن دارد دریغ نکند، چیزی نمی گوید فقط لبخند می زند. شاید نمی تواند آن حال و هوارادر قالب کلمات بگنجاند. اما من اصرار می کنم. می گوید: من در سال ۱۳۷۴ برای نخستین بار به عنوان خدمه به حج آمدم وقتی به مکه رفتم و وارد مسجدالحرام شدم، در نخستین نگاه چشمم به کعبه افتاد از خدا خواستم که هر سال به مکه بیایم. از آن سال تاکنون خداوند هر سال این توفیق را نصیب من کرده است و من احساس می کنم که همان دعادر نخستین نگاه به کعبه دلیل این توفیق بوده است.

دل زائر جایگاه خداست

وصاف و پرفصفا آماده دریافت نور خدای می شود. اما باید توجه داشت که وسوسه های نفسانی و خطورات شیطانی به تعلقات پیشین انسان خلاصه نمی شود. در طول مسیر بسیاری از موارد می تواند چشم و دل را برآید و مانع از ورود معبود بدان گردد، اندیشه بازگشت به زادگاه و وطن، بهره گیری مادی و تفریحی از سفر و حتی تعصبات قومی، نژادی، قبیله ای و فرقه ای و غیره. از این رو حاجی باید خویشتن دار باشد تا مصداق گفته امام صادق (ع) نشود که فرمود: در آخر الزمان، کسانی که عزم بیرون رفتن و سفر حج می کنند به چهار دسته تقسیم می شوند.

دولتمردان و فرمانروایان برای تفریح و گردش

ثروتمندان برای داد و ستد و تجارت

نیازمندان و متکدیان برای درخواست و گدایی

قاریان و خوش خوانان قرآن برای ریا و خودنمایی

این سخن به معنای آن نیست که هیچ کس نتواند به حقیقت حج دست یابد، بلکه این، هشدار و انداز است، به بانگ بیدار باش است تا تو حاجی به هوش باشی و بدانی که در هر پست و مقام و شأن و منزلتی که باشی، شیطان در کمین توست و هر لحظه ممکن است با کرداری و یا گفتاری نسنجیده همه تلاش ها و اندوخته های معنویت بر باد رود. این بازار رنگارنگ، این اجناس قشنگ، و از همه مهمتر این شیطان پرنریزنگ، اغواکننده و رهزن است.

حال اگر دل از همه چیز بر کنی، آماده شو تا در این سفر روحانی زودتر خود را به جریم حرم برسانی و در نخستین میقات خانه دل بتکانی و رخت و باستگی از تن بدر کن!

زائر خانه خدا باید دل را از غیر خدای خالی کند، تادل از اغیار تهی نشود محرم اسرار الهی نخواهد شد. جایگاه حضرت حق باید از همه چیز پاک و عاری باشد که فرموده اند: القلب حرم الله فلا تسکن حرم الله غیر الله، این دل جایگاه خداوند است، پس در حرم پروردگار غیر از او را جای مده. و اصولا توحید، یعنی بریدن و نفی همه اله ها، زدودن همه آلودگی ها و پذیرفتن یک ذات بی همتا به عنوان خالق و صاحب و مالک و معبود.

کسی که به قصد رسیدن به توحید، با به مسیر می گذارد و خانه خدا را مقصد قرار می دهد باید بداند که خانه هدف نیست، بلکه صاحب خانه مراد است. لذا با آغاز نخستین بخش از سفر، زن، فرزند، مال و مسکن را رها می کند و همه را پشت سر می نهد و به خدا واگذار می کند، و فکر و ذهن خویش را از آنان آزادی می سازد، گویی که هیچ یار و محبوی به جز پروردگار و هیچ شهر و دیاری به غیر از حرم یار ندارد. امام صادق (ع) در این باره می فرماید:

اذا اردت الحج، فجرد قلبك لله من قبيل عزمك من كل

شغال و حجاب، و فوض کلها لى خالقك و توکل علیه فى جميع ما يظهر من حرکاتك و سکانتك، هر گاه که عزم حج کردی، دلت را برآی خدا از همه چیز عاری کن پیش از آنکه چیز دیگری تو را به خود مشغول سازد و حجابی بر قلبت کشیده شود، پس امورت را به آفریدگارت بسپار و در همه حرکات و سکنت خودت به او توکل کن.

چرا که باید اینجافلغ از همه چیز به یاد خدا بود. تشویش، دلواپسی، ترس و نگرانی، ریشه در وابستگی های نفسانی دارد. با توسل و توکل دل آرام می گیرد و یادگر خدا، صیقل و جلا می یابد



تأثیرات حج

امام علی بن الحسین
 زین العابدین (ع)
 می فرماید:
 حج و عمره به جای آوردن
 تابندهای تان به صحت و
 سلامت در آید، و روزی
 شما وسیع شود، و خرج
 عیالتان مکفی گردد.

توبه، بازگشت به آسمان



محمد هدایتی

معنای توبه بازگشت از خطا و عمل بد، همراه با حسرت و ندامت است و برای بندگان گنهگار چیزی ضروری تر از توبه و بازسازی خویش نیست. اگر راه و روزنه‌ای برای پالایش و جدا شدن از بدی‌ها نبود، انسان در سراسیمگی سیه روزی و شقاوت کامل قرار می‌گرفت و به سمت نومیدی و غرق شدن در مرداب رذایل فرو می‌رفت. گناه و خطا از نظر روحی و روانی حالتی را در انسان پدید می‌آورد که اگر زایل نشود، آمادگی بیشتری برای ارتکاب دوباره در فرصت‌های آینده خواهد داشت.

عارف کم نظیر، مرحوم حاج میرزا جواد آقا ملکی تبریزی در این باره سخنانی دارند که خلاصه آن چنین است:

باید سالک بداند که شیطان همش این است که انسان را در هر حال که هست، از راه خدامن کند و اگر از راه‌های معمولی هوای نفس نتوانست برگرداند، آن وقت از طرق راه‌های وهمی و سرپوشیده که آدمی را به اشتباه می‌اندازد، می‌آید. می‌گوید: امر تو گذشته است، تو نمی‌توانی توبه حقیقی بکنی، توبه حقیقی شرایط دارد، تو کجا و عمل به شرایط توبه حقیقی کجا؟ و اگر به شرایطش عمل نکنی، توبه نکردن بهتر از توبه دروغی است!!!

(تو در جواب و رد او بگو): اولاً رحمت الهی را که می‌تواند تخیل کند؟ ثانیاً من اگر توبه حقیقی کامل نتوانم، آن مقداری که توانستم بکنم، خداوند مهربان به جهت همین مقدار توبه که کردم، توفیق بالاتر از آن را بدهد. به علاوه اگر عنایت الله دستگیری ننماید، توبه صحیح که سهل است، توبه ناقص هم

نمی‌توانم. اگر بگوید از کجا که عنایت او به تو خواهد رسید؟ بگو از کجا که نخواهد رسید؟ اگر بگوید: عنایت او هم اهلیت می‌خواهد. بگو: اهلیت را بزرگان از کجا آورده‌اند، نه این است که او داده، من هم از او می‌گیرم. اگر بگوید: آخر تو چه قابلیت کرم او را داری...؟

جوابش بگو: به گدایی می‌خواهم، گدا مجانی طلب است. و آن توبه‌ای که برای عام لازم است، همان است که حضرت ولایت پناه - علیه الصلوه والسلام - برای آن (در معنای استغفار) شش جزوه مقرر فرموده‌اند: اول، ندم و پشیمانی، و این ندامت علاج خیلی چیزهاست و مخصوصاً عوض و بدل ندامتی است که به هنگام مرگ و پس از مرگ به انسان دست خواهد داد که به تصور نمی‌گنجد.

دوم: عزم بر ترک عود رأی همیشه.

سوم: اداء حقوق مخلوقین.

چهارم: اداء حقوق و فرائضی که بر او بوده و آنها را ترک کرده است.

پنجم: گوشت‌هایی که از حرام در بدن او روئیده. با ندوه و غصه و الم ریاضات آب کند تا آن جا که پوست به استخوان بچسبند و بعد از آن از حلال گوشت تازه بروید.

ششم: آن مقدار لذتی که از معصیت برده، به عوض آن زحمت و الم عبادت بر خود وارد کند.

هفتم: ایام تحصیل و توقف در نجف اشرف که مشرف بودیم، جناب عالم عامل جلیل و حکیم، بزرگوار بی‌بدیل، آخوند ملا حسینقلی همدانی - قدس الله روحه - به یکی از طلاب راه

آخرت عمل توبه را تلقین فرمودند. دو سه روز به جهت انجام این مهم غائب شد بعد که آمد دیدیم که بدنش که چاق و نشیط بود و رنگش که خیلی آبدار بود، پدش کانه نصف شده و رنگش زرد و پریشان گردیده که عادتاً در یکی دو روز ریاضات متوقع نبود که این مقدار تغییر در صورت پدید آید. بعد معلوم شد که مردانه عمل کرده و یکی دیگر را شنیدیم که در مجلس توبه‌اش شش ساعت مشغول گریه و زاری بوده.

عارف عامل، مرحوم شیخ محمد بهاری می‌فرماید:

آیا نشنیدی قضیه پیغمبری از بنی اسرائیل این که سوال نمود از حضرت باری - جل شانہ - قبول و توبه بنده‌ای از بندگان را بعد از این که سال‌ها جاد و جهدی در عبادت نموده بود آن بنده، جواب آمد: قسم به عزت خودم اگر شفاعت کند رد حق او اهل آسمان‌ها و زمین، توبه او را قبول نخواهم کرد و حال آن که حلاوت گناهی که از آن توبه کرده در قلب او هست.

توبه از معاصی، طریق نخست سالکین الی الله و سرمایه رستگاران و کلید استقامت مریدان و اصل نجات است. سالک رهرو گر چه باید همواره خود را بر خود مطرح سازد و مراقب اعمال و رفتاری که از او سر می‌زند باشد ولی در رهگذر حیات، آدمی دچار خطاها و نسیان‌ها و اشتباهات و گناهان بسیاری می‌شود که او را از خود حقیقی‌اش دور می‌سازد. دین اسلام برای آنکه انسان از خود بیگانه و مسخ نگردد و بتواند به خویش توبه بازگشت نماید، راه توبه را گشوده است. توبه یعنی پاکسازی درون از آلودگی‌ها و پاکسازی خویش از خودهای دروغین و کنار زدن زنگارهای دل.

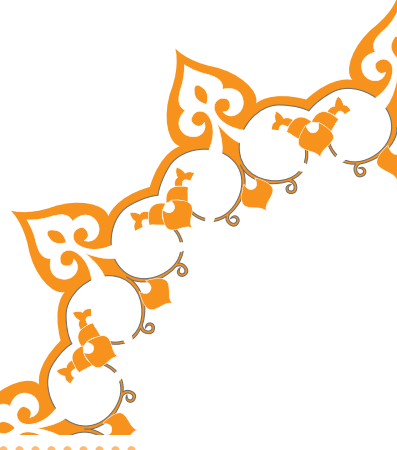
جواد محدثی

تو از کجا آمده‌ای؟

باشیم. ولی آنچه به صورت یک جریان معنوی و مداوم، در روح و جان بخش عمده‌ی زائران رسوب می‌کند، ناپیداست. همان گونه که گیاه، بتدریج رشد می‌کند و همان طور که نهال، کم‌کم ریشه می‌دواند و قوی می‌شود و شاخ و برگ پیدا می‌کند و میوه می‌دهد، «حج» نیز چنین است. مثل نم‌نم باران، زمین تشنه روح را سیراب می‌کند و همچون تابش خورشید حرارت ایمان را تا اعماق جان‌ها نفوذ می‌دهد و آفت‌های شک و دودلی و وسوسه را می‌زداید. جوانه‌ای که امروز، بر شاخه وجود یک «زائر» رشد می‌کند، فردایی نه چندان دیر، میوه خواهد داد.

تو از کجا آمده‌ای؟ و به کجا آمده‌ای؟ چه کسی تو را آورده و وسیله پذیرایی در این ضیافت معنوی چیست و ره‌آورد عرفانی تو و سوغات معنوی زائر این دیار چیست؟ اینجا مفهوم «حیات» را، راز «زندگی» را، شکوه اسلام را، مفهوم عبودیت را، بیشتر و بهتر درک می‌کنی. اینجا سرزمین «معرفت و شناخت» است. این نیز، درسی از این سفر است.

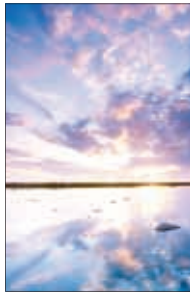
تأثیرپذیری زائران ما از «حج» متفاوت است. گاهی آنچه در ظاهر دیده می‌شود، مثل اشتیاق به خرید، توجه به نوع خوراک یا برخی عملکردهای قشری‌گری در اعمال و مناسک سبب می‌شود که از جلوه‌های درونی این سفر غافل شویم و از هم‌ولایت‌های خویش گله‌مند



بخشش گناهان

رسول خدا (ص):

به قطاری از شتران که حاجیان را برای زیارت خانه خدا می برد، نظر فرمودند و گفتند: قدمی بر نمی دارند مگر اینکه برای آنان حسنه ای ثبت می شود، و قدمی نمی نهند مگر اینکه گناهی از آنان محو می گردد و چون از مناسک حج فارغ شدند، به آنان اعلام می شود، بنایی را بنا کرده اید، آن را خراب نکنید، گناهان گذشته شما بخشیده شد، از حالا به بعد عمل نیک انجام دهید.



خبرنامه

دوره جدید - شماره ۳۰

۲۷ مهر ۱۳۹۳

۲۵ ذی الحجه ۱۴۳۵

19 October 2014

۹۳

مروری بر توصیه های رهبر معظم انقلاب به حجاج ایرانی بیت الله الحرام



■ در ایام حج، امام خود را در آن سرزمین سراغ بگیرد و خود را با آن کانون معنویت مرتبط کند

عزیزان من! حج را با این دو خاصه بشناسید. خاصه ای تأثیر شخصی، فردی و معنوی. ایجاد انقلابی در هر دل؛ این هزاران دلی که از اینجا احرام می بندند و به خانه ی خدا، به میعاد و میقات الهی می روند، تا منقلب، الهی و معنوی شسوند و برگردند. دلها از خانه ی خودشان احرام می بندند. دلهای ذاکر و خاشع. در واقع قبل از میقات، دلها مچرمند. این، یک ویژگی بود که قابل اغماض نیست. دومی هم معنا و مفهوم جمعی، اسلامی، امتی و فراملیتی مربوط به امت اسلام، و عبارت است از اثبات عزت توحید، نفی شرک، برائت از شرک و مشرکین و داعیان الی الشِّرک و مخالفان توحید، به هر شکل و گونه ای که بتوانند. مثل خود حج؛ که «من استطاع الیه سبیلاً». متوقف بر استطاعت است. البته دلهای مؤمن پیروان آل محمد صلی الله علیه و آله در آن سرزمین ها به دنبال یادگارهای عزیز خودشان هم می گردند. دنبال یاد آئمه ی مظلوم خودشان که آنجا، پایگاه اشعاع و نورانیت و درس آن ها بوده است. آئمه در طول دو بیست و پنجاه سال امامت شیعیه، در آن شهرها و در همان کوچه ها، خیابانها و خانه ها؛ در همان سرزمین، در همان بقاع متبرکه، نشستند و اسلام را به مردم تشنه، مشتاق و با معرفت تعلیم و تدریس کردند و یاد، ذکر، آثار، قبور مطهره و یادگارهای آن ها، آنجاست. امروز هم بازمانده ی عزیز و در دانه ی قیمتی این عالم وجود در روی زمین، در ایام حج، در همان جاست، سید و مولای آفرینش و محبوب دلهای مشتاقان، در عرفات، منی، مشعر الحرام و طواف، آنجاست. دلهای آشنا سراغ بگیرند و خودشان را با کانون معنویت مرتبط کنند.

بیانات در دیدار کارگزاران حج ۱۳۷۴/۰۱/۱۶

اهل تواضع است، اهل محبت است، اهل اهانت به این و آن نیست، اهل جمع است، نه اهل تفرقه. اینقدر ما در روایات در ثواب شرک در نماز جماعت اهل سنت در زمان ائمه (علیهم السلام) داریم که روایت دارد که در مسجد الحرام پشت سر اینها نماز بخوانید، مثل اینکه پشت سر پیغمبر نماز خوانده اید. این معنائش چیست؟ معلوم است که امام صادق نماز آن امام جماعت را با نماز پیامبر مقایسه نمی کند. مقایسه با نماز یک پیرو خودش هم نمی کند، اما میگوید پشت سر او نماز بخوانید. این یعنی چه؟ این نمایش وحدت است. عملاً وحدت را نشان بدهید. روی همین فکر بود که امام بزرگوار ما (که رضوان خدا بر او باد) - آن مرد بیدار، آگاه - به همه ی ماها، همه ی حاجی های ایرانی، توصیه کرد که در نماز جماعتها در مسجد الحرام، در مسجد النبی شرکت کنید؛ در این اجتماعات حضور داشته باشید، که یکی از مصادیقش این است.

■ فرصت روشنگری و اعلام برائت از استکبار و آمریکا را از دست ندهید

ملت ما خیلی باید هوشیار باشند؛ دولتها هم باید هوشیار باشند. فرصت حج را برای روشنگری در این زمینه ها و اعلام برائت از استکبار و آمریکا نباید از دست داد. دنیای اسلام باید بداند که با چه قضایایی مواجه است. اینها برای دنیای اسلام باید وسیله ی نشاط و حرکت شود. در تبلیغات آنها این طور وانمود می شود که دیگر فایده یی ندارد؛ استکبار تسلط پیدا می کند و نمی شود کاری کرد؛ مشیت است و در قضیه واقع قضیه این نیست. واقع قضیه این است که امت اسلامی یک موجود زنده و توانمند است؛ آن جایی که بخواهد و اراده و اقدام کند، نه قدرت امریکا و نه بالاتر از امریکا، هیچ تدبیری و کاری علیه او نمی تواند بکنند.

بیانات در دیدار کارگزاران حج ۱۳۸۳/۰۹/۳۰

■ با حضور در نماز جماعت و مراسم برائت، اسلام جمهوری اسلامی را معرفی کنید

چه جور اغتنام فرصت بکنیم؟ خوب، طرق مختلفی دارد. یکی از آسانترین طرق که همه میتوانند او را انجام بدهند، این است که ایرانی مسلمان که زیر لوای جمهوری اسلامی و حاکمیت اسلام دارد زندگی میکند، با رفتار خود، با حرکات خود، با منش خود، اسلام جمهوری اسلامی را معرفی کند؛ خود را معرفی کند؛ تأثیر تربیت اسلامی بر خود را نشان بدهد. این یکی از آسانترین راههاست. حاجی ای که در مسجد الحرام یا مسجد النبی، یا در بقیع، یا در زیارت شهدای احد و امثال اینها - در مناسبت، در عرفات - رفتارش رفتار انسان مؤدب به آداب اسلامی است؛ رفتار انسانی است که مرای به تربیت قرآنی است؛ اهل خشوع است،

اینجور نباشد که وقت نماز جماعت که همه مشغول نمازند، چشم کسی بیفتد به یک زائر ایرانی که مشغول حمل بار - حمل وزر - به سمت مسافر خانه ی خود هست. اینها چیزهایی است که مضر است. رفتار مؤدب به آداب اسلامی، یکی از بالاترین چیزهاست. شما زبان هم بلد نباشید، تماس هم نگیرید، همین قدر که معلوم است که شما زائر ایرانی هستید و این رفتار را دارید؛ مؤدبید، محترمدید، نظیفید، اهل دعانید، اهل ذکرید - این دعای کمیلی که بحمدالله سالهاست باب شده است - بزرگترین تبلیغ همین هاست. این از بسیاری از تبلیغها مهمتر است. این جمعیت عظیم مؤمن می نشینند پیش خدای متعال تضرع میکنند، استغفار میکنند، اشک میریزند؛ این می شود تبلیغ. حضور در مراسم برائت تبلیغ بزرگی است. نفس این حضور، تبلیغ است. این نشان دهنده ی این است که حج را با همه ی ابعادش، به صورت یک بسته ی کامل، شما قبول کردید.

بیانات در دیدار کارگزاران حج ۱۳۸۸/۰۸/۰۴

■ در نمازهای جماعت و اجتماعات دیگر شرکت کنید

کسانی که به حج می روند قدر حج را بدانند. من این یک کلمه را هم فعلاً عرض کنم تا اگر تفصیلی داشت بعداً راجع به آن بیشتر بگویم. کسانی که به مکه می روند، مکه را فدای بازار گردی و دکان گردی نکنند. مکه بالاتر از این حرفهاست. می توانند بعداً یک سفر هم برای تجارت بروند و هر جامی خواهند بگردند. اما در حج، این «ایام معلومات» را برای خودشان و برای زیارت و توجه و تذکر نگه دارند و آن را فدای کارهای بی ارزش نکنند. در نمازهای جماعت شرکت کنید. در اجتماعات شرکت کنید. نماز اول وقت را به جماعت در حریمهای عالی مقام حتماً شرکت کنید. بگذارید حضور شما، حضور مؤمنانه و پر هیبت کارانه ای باشد که ملت ایران انتظار می رود.

بیانات در دیدار مسئولان و دست اندر کاران «حج» ۱۳۷۲/۰۱/۲۱

■ اعمال حج را به صورت دسته جمعی انجام دهید

حضور مسلمانان در حج باید یک حضور معنی دار باشد. و آلا اگر فقط جنبه ی معنوی و ذکر خدا منظور بود، انسان می توانست در خانه ی خودش بنشیند و ذکر خدا کند. دیگر «یا توبک رجلاً و علی کل ضامر یا تین من کل فح عیسیق» لازم نبود. اگر اجتماع معنا نداشت، دیگر «ایام معلومات» لازم نبود. می گفتند: «هر کس، در هر وقت از سال توانست به مکه برود، مگر نمی شد؟! اینکه گفتند «یکجا جمع شوید»، برای همین چیزهاست. برای این است که ذکر خدا هم دسته جمعی گفته شود. اعتصام به جبل پروردگار هم دسته جمعی صورت بگیرد. می فرماید: «واعتصموا بجبل الله جمیعاً» و نه «فرداً». مسئله این است!

بیانات در دیدار مسئولان و دست اندر کاران «حج» ۱۳۷۳/۰۱/۲۱



میزان

اینکه گفتند «یکجا جمع شوید»، برای همین چیزهاست. برای این است که ذکر خدا هم دسته جمعی گفته شود. اعتصام به حبل پروردگار هم دسته جمعی صورت گیرد. می فرماید: «و اعتصموا بحبل الله جميعا» و نه «فردا». مسئله این است! بیانات در دیدار مسئولان و دست اندر کاران «حج» ۱۳۷۳/۰۱/۳۱



اوقات شرعی مدینه منوره		
۲۵ ذی الحجه ۱۴۳۵	۲۷ مهر ۱۳۹۳	۱۹ اکتبر ۲۰۱۴
یکشنبه		
۵:۰۴	۶:۲۰	۱۲:۰۷
اذان صبح	طلوع آفتاب	اذان ظهر
۱۵:۲۵	۱۷:۵۲	۱۹:۲۲
اذان عصر	اذان مغرب	اذان عشاء

صراط



یکی از فلسفه های مهم اجتماع عظیم از سراسر جهان در این مقام مقدس و مهبط وحی، به هم پیوستن مسلمانان جهان، و تحکیم وحدت بین پیروان اسلام و قرآن کریم، در مقابل طاغوت های جهان است. صحیفه امام، ج ۱۹، ص ۳۴۰

پاسخگویی به مسائل شرعی (استفتائات): ۰۵۰۸۰۱۲۲۷۸ - ۰۵۰۷۹۶۵۹۱۲ - ۰۵۳۰۷۷۲۷۸۵ - ۰۵۳۰۷۷۱۸۴۸ - ۰۵۳۰۷۷۱۲۲۷

پرده خانه خدا کجا و چگونه بافته می شود؟



یازدهم مهرماه مصادف با روز عرفه در عربستان پرده کعبه تعویض شد. نخستین پرده کعبه چه رنگی بوده است؟ هم اکنون پرده زیرین کعبه چه رنگی دارد؟ پرده کعبه عبارت است از پوششی سیاه رنگ که ساختمان کعبه با آن پوشیده می شود و به آن پیراهن کعبه و جامه کعبه نیز گفته می شود. پیامبر اسلام در سال هشتم هجری، پوششی از پارچه های یمنی برای کعبه تهیه کرد و از آن پس، خلیفه ها کارش را ادامه دادند و گاه جامه های از پارچه های یمنی و گاه از پارچه های سفید مصری بر خانه کعبه پوشانده اند. خلیفه ها و پادشاهان مسلمان، در دوره های مختلف، این کار را وظیفه و افتخاری بزرگ تلقی می کردند.

طبق گزارش تاریخ از عصر عباسیان، نخستین پوشش کعبه، به زمان مأمون مربوط می شود در زمان او کعبه را هر سال سه بار می پوشانیدند، یک بار در روز ترویج بادبیاخ سرخ، بار دوم در اول رجب با قباطی و مرتبه سوم در بیست و هفتم رمضان بادبیاخ سفید. در عهد متوکل عباسی نیز به همان سنت رفتار می شد و گاهی هر دو ماه یکبار کعبه پوشانیده می شد.

در عهد عباسیان گاهی پرده کعبه در بغداد بافته می شد و همین امر باعث رونق پارچه بافی در عراق شده بود و نقش مهمی در مرغوبیت و شهرت منسوجات عراقی داشت. گاهی هم از قریه تنیس مصر تهیه می شد که از جمله آن ها در سال ۱۶۲ در عهد خلافت مهدی عباسی بود.

تا سال ۶۶۱ که پوشش کعبه به انحصار حاکمان مصر درآمد، پوشش همواره از طرف خلفای عباسی تهیه می شد و پرده را گاهی از مصر و گاهی از یمن و گاهی از خراسان تهیه می کردند.

پوشش کعبه با پرده های از ایران

در سال ۸۴۸ شاهرخ میرزا فرزند امیر تیمور گورکان، پس از تلاش بسیار موفق شد که پرده را از ایران برای کعبه بفرستد.

ماجرا از این قرار بود که چون شاهرخ میرزا در سال ۸۰۷ در خراسان به سلطنت رسید، یکی از آرزوهای او این بود که پرده کعبه را تهیه کند ولی تهیه و ارسال پوشش کعبه در انحصار پادشاهان مصر بود. شاهرخ طی نامه ای به «الملک الاشرف» تقاضایی از او کرد که مهم ترین آن ها این بود که اجازه دهد پوشش کعبه را او تهیه کند.

سلطان مصر نپذیرفت و نامه های متعددی میان آن ها رد و بدل شد و سرانجام در سال ۸۴۳ «الملک الاشرف» در گذشت و پسر او بنام «الملک الظاهر» در جای او نشست و موافقت خود را با درخواست شاهرخ میرزا اعلام کرد و شاهرخ با خوشحالی تمام پرده ای را که در شهر یزد بافته و به هرات انتقال داده شده بود، همراه با صد نفر در سال ۸۴۸ به مصر فرستاد و پادشاه مصر ضمن استقبال شایسته از ایرانیان، آن ها را در همان سال همراه با حاجیان مصر به مکه اعزام کرد و در آن سال پرده ایرانی بر قامت کعبه افراشته شد.

از زمانی که عثمانی ها بر حجاز و مصر مسلط شدند، تهیه پوشش کعبه در انحصار آنان بود آن ها پرده کعبه را از مصر از محل اوقافی که برای این منظور بود، آماده و ارسال می کردند.

در عهد سلیمان شاه بن سلیمان خان اوقاف کعبه در مصر، مخارج پرده را تأمین نکرد و لذا سلیمان شاه ۱۰ قریه دیگر در مصر خریداری کرد و بر اوقاف کعبه افزود.

آغاز بافت پرده کعبه در مکه

در سال ۱۲۴۵ روابط میان مصر و حجاز تیره شد و پرده از مصر نیامد و عبدالعزیز پرده را تهیه کرد و در سال ۱۳۴۶ وی مؤسسه ای جهت بافت پرده در محله اجیاد مکه تأسیس و از هند بافندگانی آورد تا اینکه کسانی از خود مکه این صنعت را یاد گرفتند. بدینگونه اولین پوششی که در خود مکه بافته شد، در سال ۱۳۴۶ بود. این پوشش از حریر طبیعی بود و رنگ مشکی داشت.

تا سال ۱۳۵۸ پوشش کعبه در همان کارگاهی که عبدالعزیز ساخته بود تهیه می شد تا اینکه دولت مصر از عبدالعزیز خواست اجازه دهد کسوه مجدداً از مصر حمل شود و عبدالعزیز این اجازه را داد و کارگاه مزبور تعطیل و بار دیگر پرده از مصر آمد و این کار تا سال ۱۳۸۲ ادامه داشت.

در این سال پرده کعبه از مصر تا بندر جدّه حمل شد ولی بدلیل اختلاف میان مقامات

سعودی و فرمانده کشتی مصری، این کشتی که حامل پرده و حجاج مصری بود به مصر بازگشت. در آن سال سعودی ها در تلاش برای تهیه پرده کعبه به هند، پاکستان، سوریه و ژاپن سفر کردند ولی موفق نشدند اما وقتی به کارگاه تعطیل شده عبدالعزیز مراجعه کردند قطعه هایی را یافتند و از تنظیم آن ها پرده کاملی آماده کردند و در دهم ذیحجه ۱۳۸۲ کعبه را با آن پوشانیدند. از آن زمان تا کنون پرده کعبه در خود مکه تهیه می شود و محلی که اکنون برای بافت کسوه در نظر گرفته شده، در مدخل مکه در زمینی به مساحت صد هزار متر مربع قرار دارد و مشتمل بر آلات نساجی و بافندگی دستی و هم ماشین آلات جدید است.

مشخصات پرده خانه خدا

کارخانه ای که پوشش خانه خدا را تهیه می کند از بافتهای دستی و ماشینی همچنین افراد متخصص در این مورد خاص بهره می برد، بر روی این پوشش آیات قرآن مجید با خط زیبا و به شکل جالبی بانتهای طلا و نقره بافته می شود. جنس آن از حریر طبیعی و خالص و به رنگ مشکی است. ارتفاع آن به ۱۴ متر می رسد و نوار دور این پوشش که به عرض ۹۵ سانتی متر و طول ۴۵۰۰ سانتی متر است از ۱۶ قطعه به شکل مربع از تزئینات اسلامی پوشیده شده است.

بر روی این نوار آیات قرآنی نوشته شده است که در فواصل معین عباراتی چون «یا حی یا قیوم»، «یا رحمن یا رحیم» و «الحمد لله رب العالمین» با رنگ طلایی نوشته شده است. پوشش «در» کعبه نیز از حریری است به ارتفاع ۶/۵ متر و عرض ۳/۵ متر و بر روی آن آیات قرآنی و تزئینات اسلامی با طلا و نقره پوشیده شده است.

پرده خانه خدا از ۵ قطعه تشکیل شده است که هر قسمت یک طرف کعبه را می پوشاند و قطعه پنجم هم در کعبه را در بر می گیرد بطوریکه هنگام نصب، وزن آن نزدیک به دو تن می رسد. این پرده با همکاری کارخانه های داخل و خارج عربستان تهیه می شود؛ پارچه حریر این پرده را هر سال یکی از کشورهای هدیه می کند و پرده قبلی نیز به رؤسا و سران کشورهای اسلامی اهدا می شود.

بطور تقریبی ۷۰۰ کیلوگرم حریر، ۱۲۰ کیلوگرم طلا و ۲۵ کیلوگرم نقره در بافت پرده کعبه مورد استفاده قرار می گیرند.